

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

«Οὐκ ἀρνησόμεθα σε φίλη Ὁρθοδοξία...»

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2008 - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΕΤΟΣ 58ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 952 - ΚΑΝΙΤΟΣ 32 - 106 Β2 ΑΘΗΝΑΙ (Γ' ΟΡΘΟΔΟΞ)

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

Διμηνιαῖον Δημοσιογραφικόν Ὅργανον
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
Περίοδος Γ' ἔτος 58ο Τεύχος 952
Μάϊος-Ἰουνίος 2008

Ἰδρυτής:

Ἀνδρέας Βαπορίδης
(† 1976)

Ἐκδότης:

Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β'

Διευθυντής:

† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

Συντακτική ἐπιτροπή:

† Ὁ Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος Γερόντιος
† Ὁ Ἀττικῆς καί Βοιωτίας Χρυσόστομος
† Ἀρχιμ. Γρηγόριος Ταυλάριος
† Πρεσβ. Μιχαήλ Κωνσταντινίδης

Ὑπεύθυνος Συνδρομῶν - Ἐμβασμάτων

Κατσαγώνης Κωνσταντῖνος
Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Συνδρομαί:

Ἐσωτερικοῦ ἐτησίᾳ 10 εὐρώ
Ἐξωτερικοῦ 15 \$ Η.Π.Α.
Τιμή φύλλου 1 εὐρώ

ISSN: 1107-6763

Ἱδιοκτησία - Κεντρική Διάθεσις:

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ὁδός Κάνιγγος, 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Τηλ.: 210 38 28 280 -Fax: 210 38 47 365

www.ecclesiagoc.gr e-mail: goc@otenet.gr

Ἐκτύπωσις: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Τηλ. 210 92 17 513, Fax: 210 92 37 033

www.eptalofos.gr e-mail: info@eptalofos.gr

Εικόν Ἐξωφύλλου:

Ὁ νεόδοκτος Ἰ. Ναός Τιμίου Σταυροῦ Μαγούλας
καί στιγμιότυπα ἀπό τήν τελετή τῶν ἑορταστικῶν
ἑορτῶν 17/30 Ἰουνίου 2008.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ πρώτη Σύναξι Συνδέσμων - Ἐκπροσώπων Νεότητος	3-4
Κυριακή Ὁρθοδοξίας 2008.....	5-9
«Ἱερεὺς Χρῆστος Γκιόκας»	10
Φωνή ἀπό παλαιά	11
Δημητριάδος Γερμανός Μαυρομμάτης	12-13
Μικρά καί οὐσιώδη	14-15
Ἐκδημιαί κληρικῶν	16
Τήν Διακονίαν σου πληροφορήσον.....	17-23

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΔΑΧΗ

«Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν
ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἦσαν ἅπαν-
τες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. Καὶ
ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος
ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ
ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν
καθήμενοι· καὶ ὠφθῆσαν αὐτοῖς
διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὥσεί πυ-
ρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον
αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες
Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λα-
λεῖν ἑτέροις γλῶσσαις καθὼς τὸ
Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγε-
σθαι.»

(Πραξ. Α' 1-4)

Ἡ πρώτη Σύναξη Συνδέσμων - Ἐκπροσώπων Νεότητος

Τό διήμερο 17 - 18 Μαΐου στόν Ἱ. Ναό Ἀγίας Τριάδος Ροδοπόλεως, ἔλαβε χώρα ἕνα εὐχάριστο καί συνάμα σπουδαῖο γεγονός γιά τήν Ἐκκλησία μας, «Ἡ πρώτη Σύναξη Συνδέσμων-Ἐκπροσώπων Νεότητος». Σέ αὐτήν μετεῖχαν 17 ἔκπρσσωποι Συνδέσμων ἀπό τοὺς πρώτους Ἐνοριακοὺς Συνδέσμους Νεότητος, πού ἰδρύθηκαν σέ Καβάλα, Πάτρα, Βερδικούσσα, Χαλκίδα, Πειραιᾶ, καθώς καί στήν εὐρύτερη περιοχή τῆς Ἀττικῆς, οἱ ὁποῖοι ταξίδεψαν γιά νά παραβρεθοῦν στή Σύναξη. Πολλοί ἔκπρσσωποι Συνδέσμων δέν μπόρεσαν νά προσέλθουν καί ἐνημερώθηκαν ἠλεκτρονικῶς.

Τήν ὀργανωτική ἐπιτροπή, πού δούλεψε πυρετωδῶς καί ὀργάνωσε ἄρτια τήν ὅλη Σύναξη, ἀπετέλεσαν οἱ: Κωνσταντῖνος Γούλας, Ἀσπασία Συρτάρη, Λεωνίδα Πίττος καί Κωνσταντῖνος Πάνος. Τήν Σύναξη εὐλόγησαν μέ τή παρουσία τους ὁ ἐπιχώριος Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Χρυσόστομος καί ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος, ὁ ὁποῖος εἶχε καί τόν συντονισμό τῶν συζητήσεων.

Ἡ Σύναξη, μετά τή προσέλευση τῶν συνέδρων, ξεκίνησε μέ προσευχή καί τήν προσφώνηση ἀπό τόν Σεβασμιώτατο. Ἡ θεματολογία τῶν πέντε εἰσηγήσεων, πού ἀκολούθησαν, ἦταν ὀργανωτικῆς φύσεως. Ἀναλυτικότερα: Ἡ πρώτη εἰσηγήηση ἔγινε ἀπό τόν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπο

Μαραθῶνος κ. Φώτιο, ὁ ὁποῖος ἔκανε τόν ἀπολογισμό τοῦ μέχρι τώρα ἔργου, βάσει στατιστικῶν στοιχείων, τά ὁποῖα εἶχαν συλλεγεῖ ἀπό τοὺς ἔκπρσσωπους τῶν Συνδέσμων καί ἦταν δειγματοληπτικά. Ἀκολούθησε συζήτηση γιά τά προβλήματα πού ἀνέκυψαν κατά τήν ἴδρυση τῶν πρώτων Ἐνοριακῶν Συνδέσμων, καθώς καί προτάσεις γιά βελτιώσεις.

Τήν ὀργανωτική Δομή τοῦ Νεανικοῦ Ὁρθόδοξου Συνδέσμου καί τήν ὀργάνωση Ἐνοριακῶν Νεολαίων ἀνέπτυξε στήν δεύτερη εἰσήγηση ὁ Κωνσταντῖνος Πάνος καί ἀμέσως μετά ἡ Ἀσπασία Συρτάρη ἀνέλυσε τοὺς προτεινόμενους τρόπους γιά τήν Οἰκονομική Ἐνίσχυση τοῦ Συνδέσμου. Ἡ τέταρτη εἰσηγήηση ἀναπτύχθηκε ἀπό τόν Λεωνίδα Μ. Πίττο καί ἀφοροῦσε τόν προγραμματισμό τῆς πρώτης «Πανελληνίας Σύναξης Νεότητος» καί ἀκολούθησε πλούσιο φωτογραφικό ὕλικό ἀπό τίς δραστηριότητες τῆς νεολαίας τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀμερικῆς. Τέλος, ἡ Μελπομένη Βελόνη ἀνέπτυξε τή σημαντικότητα τῆς ὑπαρξῆς Ὁργανωμένης Φιλανθρωπίας ἀπό νέους σέ ἐπίπεδο Ἐνορίας. Κάθε εἰσηγήηση συνοδευόταν ἀπό σχετικό ὁπτικό ὕλικό, τό ὁποῖο προβαλλόταν σέ ὁθόνη προβολῆς καί ἀκολουθεῖτο ἀπό συζήτηση καί κατάθεση προτάσεων ἀπό τοὺς ἔκπρσσωπους τῶν Συνδέσμων.

Μέσα σέ ένα κλίμα ένθουσιασμοϋ, ένότητας καί αγωνιστικῆς συνεργασίας ὅλοι οἱ νέοι σύνδεσμοι, εἶχαν τήν εὐκαιρία νά γνωριστοῦν μεταξύ τους, νά συζητήσουν καί νά ανταλλάξουν ἀπόψεις, νά καταθέσουν τούς προβληματισμούς τους, τίς προτάσεις καί τά σχέδιά τους γιά τό μέλλον τοῦ Συνδέσμου Νεότητος. Ὅλα κατεγράφησαν στά πρακτικά τῆς Συνάξεως γιά νά ἐκτιμηθοῦν ἀπό τήν ἀρμόδια Συνοδική Ἐπιτροπή Νεότητος.

Μετά τό πέρας τῆς Συνάξεως ἡ Ἐνορία τῆς Ροδοπόλεως παρέθεσε πλούσιο γεῦμα στούς παρευρισκομένους στόν πευκόφυτο αὐλειο χῶρο τοῦ Ναοῦ. Τή ἐπομένη, ἡμέρα Κυριακή, στά πλαίσια τῆς διήμερης Συνάξεως ὅσοι ἐκ τῶν ἐκπροσώπων εἶχαν τήν δυνατότητα πραγματοποίησαν ἐκδρομή στήν Ἱ.Μ. Παναχράντου, ὅπου μετά τόν κυριακάτικο ἐκκλησιασμό ἐπισκέφθηκαν τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο κ.κ. Χρυσόστομο Β΄ γιά νά πάρουν τήν εὐλογία του στό ξεκίνημα τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς Νεολαίας μας. Ὁ Μακαριώτατος, φανερά εὐδιάθετος καί ἀκμαῖος, συζήτησε μέ τούς νέους, τούς ὑπενθύμισε νά γίνουν οἱ ἴδιοι τό παράδειγμα,

διότι τίποτε ἄλλο δέν ἔχει νόημα μακριά ἀπό τήν ἐν Χριστῷ ζωή καί τούς παρότρυνε ἐντόνως νά μοχθήσουν γιά τήν Ἐκκλησία, ὅπως πρίν ἀπό 61 χρόνια ἡ τότε νεολαία τῶν Γ.Ο.Χ. διακόνησε τήν Ἐκκλησία μας μέ αὐτοθυσία καί νεανικό ζήλο τήν περίοδο τῶν μεγάλων διωγμῶν. Στό τέλος, ὁ ἴδιος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ξενάγησε τήν ὁμάδα τῶν νέων στίς ἐγκατάστασεις τῆς Μονῆς καί τούς ἀποχαιρέτησε.

Τό σημαντικότερο ἴσως προϊόν αὐτῆς τῆς εὐλογημένης καί, ἀπό κάθε ἄποψη, ἐπιτυχοῦς Συνάξεως, εἶναι ἡ ἀπόφαση γιά τή σύγκληση τῆς «Α΄ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΝΑΞΕΩΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ» τῆς Ἐκκλησίας μας, τό Σάββατοκύριακο 25 -26 Ὀκτωβρίου 2008 στήν Ἀττική, ἀποκλειστικά ΑΠΟ ΝΕΟΥΣ ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ. Σέ αὐτή τή πρώτη Πανελλήνια σύναξη, ἐπ' εὐκαιρία τῆς ἀργίας τῶν σχολείων καί τῶν σχολῶν, λόγω τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τῆς 28ης Ὀκτωβρίου (ἡμέρα Τρίτη), θά ἔχουμε τήν εὐκαιρία ὅλοι οἱ νέοι καί νέες ἀπό ὅλες τίς Ἐνορίες ἀνά τήν Ἑλλάδα νά βρεθοῦμε, νά γνωριστοῦμε καί νά βιώσουμε μία πραγματικά πνευματοφόρα ἐμπειρία. Μέσα στό ποικίλο καί ἐνδιαφέρον πρόγραμμα της, θά παρακολουθήσουμε εἰσηγήσεις ἀπό δοκιμασμένους ὁμιλητές κατάλληλες γιά κάθε ἡλικιακή ὁμάδα νέων, νά παρακολουθήσουμε προβολή ταινίας καί τέλος νά συμμετάσχουμε ἐνεργά στή θεία Λειτουργία, πού θά ἐπιστεγάσει τήν ὅλη Σύναξη. Πρόκειται γιά μία εὐκαιρία μοναδική πού δέν πρέπει νά χάσει ΚΑΝΕΙΣ καί εὐχόμαστε χάριτι Θεοῦ, νά γίνει θεσμός γιά τήν ζωή καί τό μέλλον Ἐκκλησίας μας.

(Ἡ Συντονιστική Ἐπιτροπή τοῦ ΝΕ.Ο.Σ.)

Ο ΛΑΜΠΡΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους)

Γτούς ἀδελφούς ἐκείνους πού διστάζουν νά διακόψουν τό μνημόσυνο τῶν αἰρετικῶν ποιμένων τους τήν ἀπάντηση τήν δίδουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες. Αὐτοί, ὅταν συναντοῦσαν κληρικό πού δέν ὀρθοτομοῦσε τόν λόγο τῆς ἀληθείας, ἦταν δηλαδή αἰρετικός, δέν συμπροσεύχονταν καί δέν συλλειτουργοῦσαν μαζί του. Κι ἂν ἦταν ποιμένας τους, ἔπαυαν τό μνημόσυνο του, δηλαδή τήν ἀναφορά τοῦ ὀνόματος του στίς ἱερές ἀκολουθίες. Κι ἐπειδή οἱ Ἅγιοι Πατέρες εἶναι οἱ ἀπλανεῖς ὁδηγοί μας ἄς θυμηθοῦμε τό παράδειγμα τους.

1. Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος. Ὅταν τό 379 φθάνει στήν Κωνσταντινούπολη, ὄχι μόνο δέν ἔχει κοινωνία μέ τόν ἀρειανό Ἀρχιεπίσκοπο Δημόφιλο, ἀλλά ἀναλαμβάνει τήν διαποίμανση τοῦ ἐκεῖ ὀρθοδόξου ποιμνίου, ὡς Ὁρθόδοξος Ἀρχιεπίσκοπος Κπόλεως. Ἡ Β' Οἰκουμενική Σύνοδος, πού συγκροτήθηκε δύο χρόνια ἀργότερα, ὄχι μόνο δέν τόν τιμώρησε, ἀλλά τόν τίμησε ἐκλέγοντάς τον πρόεδρό της.

2. Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας. Ὅταν ἀνέβηκε στόν ἀρχιεπισκοπικό θρόνο τῆς Κπόλεως ὁ αἰρετικός Νεστόριος, ὁ Ἅγιος Κύριλλος μέ ἐπιστολές του πρὸς τόν κληρικό καί τόν λαό τῆς Πόλεως, τοὺς παρότρυνε νά διακόψουν τό μνημόσυνο τοῦ Νεστορίου. Εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι οἱ ὀρθόδοξοι κληρικοί ἔπαυσαν νά τόν μνημονεύουν, ἐνῶ ὁ λαός ἀποχωρώντας

ἀπό τίς ἐκκλησιές πού μνημόνευαν τό ὄνομά του κραύγαζε «βασιλιά ἔχουμε, ἐπίσκοπο δέν ἔχουμε». Μετά ἀπό τρία χρόνια συνεκλήθη ἡ Γ' Οἰκουμενική Σύνοδος, ἡ ὁποία κατεδίκασε τόν Νεστόριο καί δικαίωσε τοὺς ὀρθοδόξους πού εἶχαν παύσει τό μνημόσυνο του.

3. Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής. Ὁ Ἅγιος Μάξιμος διέκοψε τήν ἐκκλησιαστική κοινωνία μέ τό Πατριαρχεῖο Κπόλεως καί τά λοιπά πατριαρχεῖα λόγω τῆς πτώσεώς τους στήν αἵρεση τοῦ Μονοθελητισμοῦ-Μονοενεργητισμοῦ, πού ἦταν προέκταση τῆς αἰρέσεως τοῦ μονοφυσιτισμοῦ. Τόν ἐδίωξαν σκληρά. Τόν ἀναθεμάτισαν, τοῦ ἔκοψαν τό δεξί του χέρι, τοῦ ἔκοψαν τήν γλῶσσα καί τόν ἐξόρισαν σέ βαθιά γεράματα στόν ἀφιλόξενο Καύκασο. Τό 680, ὅταν καί συνεκλήθη ἡ ΣΤ' Οἰκουμενική Σύνοδος, δεκαοκτώ χρόνια μετά τήν κοίμηση τοῦ Ἀγίου, κατεδίκασε πέντε πατριάρχες τόν Ρώμη, Κπόλεως, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καί Ἱεροσολύμων καί δικαίωσε τόν μοναχό Μάξιμο.

4. Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός. Εἶχε διακόψει τήν ἐκκλησιαστική κοινωνία μέ τοὺς εἰκονομάχους πατριάρχες Κπόλεως. Τόν ἐδίωξαν. Τοῦ ἔκοψαν κι ἐκεῖνου τό δεξί χέρι γιά νά σταματήσει νά στηλιτεύει τήν εἰκονομαχία. Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ὁμως θαυματουργικῶς τῷ τρόπῳ τό ἀπεκατέστησε. Τριάντα τρία χρόνια μετά τήν κοίμηση τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, τό 787, ἡ Ζ' Οἰκουμενική Σύνοδος, βασιζομένη στήν διδασκαλία του, τόν δικαίωσε πανηγυρικά.

5. Οἱ Ἀγιορεῖτες Ὁσιομάρτυρες. Οἱ Ἀγιορεῖτες ἱερομόναχοι καί μοναχοί διέκοψαν τό μνημόσυνο τοῦ λατινόφρονος Πατριάρχου Ἰωάννου Βέκκου. Ἡ ὁμολογιακή καί θαρραλέα

αὐτὴ πράξη, τοὺς κόστισε τὴν ἴδια τους τὴ ζωή. Ὁ Ἰωάννης Βέκκος ἀντέδρασε βίαια. Μὲ τὴν κάλυψη τῆς κρατικῆς ἐξουσίας καὶ τὴν συνδρομὴ τοῦ στρατοῦ, μετέβη στό Ἅγιον Ὅρος καὶ ὁδήγησε στὸν μαρτυρικό θάνατο ὅσους ἔμειναν σταθεροὶ στὴν διακοπή τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας μαζί του. Ἡ Ἐκ-

κλησία τίμησε καὶ τιμᾷ τὴν μνήμη τους καὶ τοὺς κατέταξε στό ἑορτολόγιό της. Οἱ Ἰβηρίτες πατέρες, πού μαρτύρησαν διὰ πνιγμοῦ, ἐορτάζουν στίς 13 Μαΐου. Οἱ Ζωγραφεῖτες μαρτύρησαν διὰ πυρός, κήηκαν ζωντανοί, ὄντες κλεισμένοι στὸν πύργο τῆς Μονῆς. Τιμᾶται ἡ μνήμη τους στίς 22 Σεπτεμβρίου. Οἱ Βατοπεδινοὶ μαρτύρησαν δι' ἀγχόνης καὶ ἡ μνήμη τους τελεῖται στίς 4 Ἰανουαρίου, ἐνῶ οἱ Καρεῶτες μαρτύρησαν εἴτε διὰ ξίφους εἴτε δι' ἀγχόνης καὶ ἡ μνήμη τους τιμᾶται στίς 5 Δεκεμβρίου. Τέσσερα χρόνια ἀργότερα ἡ Σύνοδος της Κπόλεως, καθήρεσε τὸν Πατριάρχη Ἰωάννη Βέκκο καὶ ἀποκήρυξε τὴν ἔνωση μὲ τοὺς Λατίνους. Ἀξίζει ἐδῶ νὰ ἐπισημάνουμε ὅτι αὐτοὶ οἱ ὁσιομάρτυρες (τοὺς ὁποίους ὑποκριτικά τιμοῦν καὶ οἱ ἴδιοι οἱ σημερινοὶ οἰκουμενιστές) δέν ἔκαναν τίποτε διαφορετικό ἀπ' ὅ,τι καὶ οἱ σημερινοὶ ζηλωτές ἀγιορεῖτες. Διέκοψαν τὸ μνημόσυνο ἑνὸς Λατινόφρονος Πατριάρχου.

6. Ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός. Ὡς γνωστόν δέν ὑπέγραψε τὴν λεγόμενη ἔνωση τῶν ἐκκλησιῶν, στή Φλωρεντία τὸ 1439. Διέκοψε τὸ μνημόσυνο τοῦ Πατριάρχου Κπόλεως καὶ δέν συλλειτουργήσε ποτὲ ξανά μὲ τοὺς Λατινόφρονες. Ἄφησε δὲ πνευματικὴ ὑποθήκη νὰ μὴ γίνεи δεκτὸς κανένας ἀπὸ τοὺς Λατινόφρονες, οὔτε μετὰ τὸν θάνατό του, στὴν κηδεῖα καὶ τὰ μνημόσυνά του. Ἡ Ὁρθόδοξη Σύνοδος τῆς Κπόλεως ἔνδεκα χρόνια ἀργότερα τὸν δικαίωσε.

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες μᾶς διδάσκουν ὅχι μόνο μὲ τὰ συγγράμματα, ἀλλὰ κυρίως μὲ τὸ παράδειγ-

μά τους καὶ τὴ θυσία τους γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία. Αὐτὸ τὸ παράδειγμα ἂς ἔχουν ὑπ' ὄψιν τους καὶ οἱ ἀδελφοὶ νεοημερολογίτες, πού ἀπεχθάνονται καὶ προσπαθοῦν νὰ καταπολεμήσουν τὴν αἵρεση τοῦ οἰκουμενισμοῦ. Διότι ἡ μόνη καὶ οὐσιαστικὴ πατερικὴ ὁδὸς ἀντιδράσεως στὴν αἵρεση εἶναι ἡ διακοπή τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας μὲ τοὺς φορεῖς της.

Προβάλλεται συχνὰ ἡ ἐρώτηση. Μά, ἡ Ὁρθοδοξία φοβᾶται τὸν διάλογο μὲ τοὺς ἑτεροδόξους; Ἡ ἀπάντηση εἶναι: ΟΧΙ! Διότι κατέχει ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα ὑπαρξῆς της (τὴν ἡμέρα ἐκείνη τὴ λαμπρὰ τῆς Πεντηκοστῆς) ἀκέραιη καὶ ὁλόκληρη τὴν ἀλήθεια τῆς πίστεως, τὴν διαφυλάττει μέχρι σήμερα μακριὰ ἀπὸ τὴν νοθεῖα τῶν αἱρέσεων καὶ δέν τὴν διαπραγματεύεται μὲ κανέναν. Διότι κατὰ τὸ πατερικὸ λόγιον «οὐ χωρεῖ συγκατάβασις εἰς τὰ τῆς πίστεως». Δέν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει μέση κατάσταση μεταξὺ ἀληθείας καὶ ψεύδους, φωτός καὶ σκοτός. Καὶ ἡ αἵρεση εἶναι καὶ σκότος καὶ ψεῦδος. Δέν ἔχει τίποτε τὸ ἀληθινό.

Ἡ Ὁρθοδοξία δέχεται τὸν διάλογο μὲ τοὺς ἑτεροδόξους. Ἀπορρίπτει ὅμως τὰ παζάρια. Διότι ἡ διάσταση ὀρθοδοξίας καὶ αἱρέσεως δέν εἶναι συνοριακὴ διαφορὰ μεταξὺ κρατῶν, γιὰ νὰ γίνονται διαπραγματεύσεις ἐπὶ διαπραγματεύσεων, πολυχρόνιες καὶ ἀτέρμονες συζητήσεις καὶ ὑπόγειες συναλλαγές γιὰ τὴν εὕρεση μέσης λύσης. Ἄς θυμηθοῦμε δύο περιπτώσεις, πού ἡ ὀρθοδοξία διαλέχθηκε μὲ τὴν αἵρεση ἐκπροσωπούμενη ἀπὸ τὸν Ἅγιο Μάρκο τὸν Εὐγενικό 15ος αἰ. καὶ τὸν Μεγάλον Πατριάρχη Κπόλεως Ἱερεμία Β' τὸν Τρανό, 16ος αἰ.

Τὸ 1438-39, ὁ Ἅγιος Μάρκος σήκωσε στοὺς ὤμους του ὁλόκληρη τὴν ὀρθοδοξία. Ἐχοντας ὡς ἐφόδια τὴν θεολογικὴ του κατάρτιση, καὶ κυρίως τὸ πατερικὸ φρόνημα καὶ τρόπο ζωῆς διαλέχθηκε μὲ τοὺς Λατίνους. Κατέρριψε ἓνα πρὸς ἓνα τὰ ἐπιχειρήματά τους. Ἀπέδειξε τὴ νοθεῖα τῆς πίστεως καὶ τοὺς κάλεσε νὰ ἐπανέλθουν ἐκεῖ ἀπ' ὅπου ἐξάκλιναν, δηλαδή στὴν ὀρθή πίστη τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων των Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Πιέστηκε ἀφόρητα. Φυλακίστηκε. Ὅμως δέν ὑπέκυψε. Δέν ὑπέγραψε τὴν ψευδένωση, πού ἰσοδυναμοῦσε μὲ ὑποταγὴ τῆς ὀρθοδοξίας στὸν πάπα. Ἔμεινε ὀρθιος, ὑπέρμαχος τῆς ὀρθοδοξίας. Ὑπέρμαχος τῆς ἀληθείας τῆς πίστεως. Εἶναι

χαρακτηριστικά τά λόγια του γιά τούς λατινόφρονες: «Όσο απομακρύνομαι από τούς λατινόφρονες, τόσο περισσότερο πλησιάζω στο Θεό». Όχι τούς Λατίνους, τούς Λατινόφρονες.

Τό 1576, προτεστάντες θεολόγοι θέλησαν νά προσεγγίσουν τό Πατριαρχείο Κπόλεως. Ξεκίνησε διάλογος. Διά τριών έπιστολών συζητήθηκαν οί δογματικές διαφορές. Πατριάρχης Κπόλεως ήταν τότε ό Ίερεμίας Β΄, ό Τρανός, ό όποιος, άφοϋ άνέλυσε μία πρός μία τίς δογματικές διαφορές, παρουσίασε μέ έπιτυχία τήν όρθή πίστη. Κι όταν ό διάλογος έφτασε σέ άδιέξοδο, λόγω τής άπροθυμίας τών προτεσταντών νά αποκηρύξουν τά αίρετικά τους φρονήματα και νά επανέλθουν στην όρθοδοξία, τότε ό Πατριάρχης Ίερεμίας διέκοψε τόν άδιέξοδο αυτό διάλογο ύπακούοντας στην προσταγή τοϋ Άποστόλου Παύλου: «Μετά μίαν και δευτέρα νουθεσίαν παραιτοϋ». Εΐναι πολύ διδακτικά τά λόγια τοϋ Πατριάρχου μέ τά όποια ολοκληρώνει τήν τελευταία του έπιστολή πρός τούς προτεστάντες: «Σας ζητοϋμε νά μή μās κουράξετε άλλο, μέ τό νά μās γράφετε πλέον τά ίδια και τά ίδια. Διότι μεταχειρίζεστε όπως νομίζετε τούς Άγίους Πατέρες και Θεολόγους τής Έκκλησίας. Κι ένώ μέ τά λόγια τούς τιμάτε και τούς έξυμνεΐτε, μέ τίς πράξεις σας τούς άθετεΐτε, θεωρώντας άχρηστα τά θεολογικά μας έπιχειρήματα, τά όποια έμεΐς από εκείνους τούς Άγίους και θείους πατέρες παραλάβαμε. Πορευθεΐτε τόν δρόμο σας και μή μās ξαναγράψετε γιά δογματικά θέματα, παρά μόνο αν θέλετε γιά μιά φιλική σχέση». Έτσι διαλέγονταν οί πραγματικοί όρθόδοξοι και αυτούς έχουμε και θά έχουμε ως πρότυπά μας.

Σέ άντιδιαστολή μέ τόν σημερινό, νέο Ίωάννη Βέκκο, πατριάρχη Βαρθολομαΐο, ό όποιος οϋτε τούς ιερούς κανόνες τηρεΐ συμπροσευχόμενος και συλλειτουργών μέ τούς αίρετικούς πάσης τής ύψηλίου, οϋτε τούς Άγίους Πατέρες τιμά και σέβεται. Εΐναι χαρακτηριστική ή θλιβερή δήλωσή του: «Η μετάνοια ήμων διά τό παρελθόν εΐναι άπαραΐτητος. Δέν πρέπει νά σπαταλήσωμεν τόν χρόνον εΐς αναζήτησιν ευθυνών. Οί κληροδοτήσαντες εΐς ήμās τήν διάσπασιν προπάτορες ήμων ύπήρξαν άτυχή θύματα τοϋ άρχεκάκου όφεως και εύρίσκονται ήδη εΐς χείρας τοϋ διακαιοκρίτου Θεοϋ. Αΐτούμεθα υπέρ αυτών τό έλεος τοϋ Θεοϋ, αλλά όφείλομεν

ένώπιον αυτοϋ όπως επανορθώσωμεν τά σφάλματα εκείνων».

Δηλαδή, σύμφωνα μέ τόν κ. Βαρθολομαΐο, ό Άγιος Φώτιος, ό Άγιος Γρηγόριος ό Παλαμάς, ό Άγιος Μάρκος ό Εϋγενικός, ό Άγιος Κοσμάς ό Αϊτωλός, ό Άγιος Νικόδημος ό Άγιορείτης κι άλλοι πολλοί πολέμιοι τών αίρέσεων τοϋ Παπισμοϋ, εΐναι όργανα και θύματα τοϋ διαβόλου. Άξιοι τής συγχωρήσεως και έλέους τοϋ Θεοϋ. Αυτά κι άλλα πολλά χειρότερα άκούμε και βλέπουμε κι άπ' ότι φαίνεται ή περυσινή οικουμενιστική παράσταση Πάπα-Βαρθολομαΐου εΐναι μόνο ή άρχή τοϋ οικουμενιστικοϋ παραληρήματος πού έρχεται.

Άγαπητοί άδελφοί οί καιροί εΐναι πονηροί. Εΐναι καιροί άδιαφορίας και άποχαύνωσης. Όφείλουμε έμεΐς, πού μέ τίς μικρές μας δυνάμεις προσπαθοϋμε νά κρατοϋμε τήν πίστη των Πατέρων μας καθαρή και άμόλυντη, νά εΐμαστε σέ πνευματική έγρηγορση. Άς μήν αποκοιμίζουμε τόν λογισμό μας ότι μας άρκεΐ ή όρθή πίστη και ήδη εΐμαστε σεσωσμένοι. Η σωτηρία τής ψυχής μας στηρίζεται σέ δύο πτέρυγες. Τήν Όρθοδοξία και τήν Όρθοπραξία. Χρειαζόμαστε και τά δύο άπαραιτήτως γιά νά σωθοϋμε. Όρθή πίστη και όρθή πράξη. Άς κλείσουμε τά αυτιά μας στις σειρήνες τής εκκοσμίκευσης. Άς πολεμήσουμε τό κοσμικό φρόνημα και νά στραφοϋμε πρός τά έσω μας.

Η περίοδος τής Μ. Τεσσαρακοστής εΐναι μία άκόμα ευκαιρία γιά νά βάλουμε άρχή μετανοΐας. Νά έντείνουμε τήν πνευματική προσπάθεια. Διότι μόνο τό σήμερα εΐναι δικό μας. Τό αύριο δέν μās άνήκει. Γι' αυτό θά πρέπει νά θεωροϋμε κάθε μέρα πού περνά ως μία άκόμα ευκαιρία, πού ό φιλεύσπλαχνος Κύριος μας πα-

ραχωρεῖ, γιά νά διορθωθοῦμε καί νά συμμορφωθοῦμε στόν ἅγιο θέλημά του. Ἄς διαπλευρούμε τό νοητό πέλαγος τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς μέ μετάνοια. Μέ ἀλλαγὴ νοῦ καί τρόπου ζωῆς ἄς ἀντιμετωπίσουμε τόν κλήδονα τῶν πειρασμῶν μέ τήν ταπείνωση. Τήν μεγάλη αὐτή ἀρετή πού ἂν τήν ἀποκτήσουμε θά γίνηι ὁ ἰσχυρός σύμμαχός μας στήν πνευματική πάλη μέ τόν ἑαυτό μας καί ἐλπίζουμε νά μᾶς ὁδηγήσει στήν προσωπική μας ἀνάσταση.

Σᾶς εὐχαριστῶ γιά τήν προσοχή σας.

Μετά τήν ὁμιλία τοῦ Σεβ. Πειραιῶς κ. Γερωντίου, ἀκολούθησε τό β' μέρος τῆς ἐκδηλώσεως μέ τήν ἐξαίρετη ἀπόδοση ἐπικάιρων βυζανινῶν ὕμνων ἀπό τήν χορωδία τοῦ Δήμου Ἀγ. Βαρβάρας, ὑπό τή διεύθυνση τοῦ Μουσικολογιώτατου κ. Ἀθ. Ἰωαννίδη καί ἡ ἐκδήλωση ἐκλείσει μέ τόν ἐπίλογο τοῦ Μακαριωτάτου.

Σατακλείοντες τήν ἐπιφανῆ ταύτην ἡμέραν τῆς μεγάλης ἐορτῆς τοῦ θριάμβου τῆς ὀρθοδοξίας, δόξαν καί εὐχαριστίας ἀναπέμπωμεν εἰς τόν Πανάγαθον Θεόν, ὅστις ἐχαρίσατο τοιοῦτον θαυμαστόν δῶρημα εἰς τήν Ἐκκλησίαν Του· τήν νίκην, ἣτις ἐνίκησε τόν κόσμον.

Κόσμος ἐννοεῖται τό πλῆθος τῆς ἀνομίας, ἡ αὐθάδης καί ἀλαζών ἀνθρωπίνη ἔπαρσις, ἡ ὁποία ὑπερυψώθη ἐωσφορικῶς κατά τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ θέσασα χεῖρα βέβηλον κατά τῆς ἀποκαλυφθείσης ἀληθείας, καθὼς παρεδόθη εἰς ἡμᾶς ὑπό τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καί τῶν σοφῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

Τοῦτο τό ἔργον τοῦ διαβόλου, ἡ διαστρεβλωσις τῶν διδαγμάτων τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ὠνομάσθη αἵρεσις, ἡ ὁποία ἐπληξε θανασίμως τήν Ἐκκλησίαν.

Μεγάλοι καί ὑπερφυεῖς οἱ ἀγῶνες τῶν θεοτιμῆτων ἀγωνιστῶν τῆς εὐσεβείας μέχρις αἵματος καί θυσίας, καθὼς σήμερον παραθέτει εἰς αἰωνίαν μνήμην ἡ σκληρῶς δοκιμασθεῖσα Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Μεγάλοι καί ἀξιοθαύμαστοι οἱ μάρτυρες καί ὁμολογηταί τῆς εὐσεβείας, οἱ ὁποῖοι ὑπερεθεμάτισαν εἰς τήν ἀλήθειαν, ἀντιπαραταξάμενοι τήν οὐρανίαν σοφίαν καί τήν ἀληθῆ γνῶσιν πρὸς τό καταχθόνιον ψεῦδος καί παρέδωσαν εἰς ἡμᾶς τόν θησαυρόν τῆς πίστεως ὡς θείαν ἀποκάλυψιν.

Τό μέγα τοῦτο δῶρημα ἐπολεμήθη, καθὼς ἐλέχθη, θανασίμως διά τῶν ὀργάνων τοῦ σκότους, τῆς κοσμικῆς λεγομένης σοφίας ἢ μᾶλλον τῆς ἀνθρωπίνης μωρίας, μέ συνεπίκουρον τήν ἀπάνθρωπον βίαν μέχρις ἐξοριῶν καί τῆς ἐκκοπῆς μελῶν καί θανάτων πικρῶν τῶν ἀνθισταμένων θεοπειθῶν ὁμολογητῶν χριστιανῶν καί δὴ ἱερωμένων. Δεκάδες τυραννικῶν ἐτῶν παρήλθον. Μαρτύρια ὅμοια τῶν εἰδωλολατρῶν ἐπανήλθον. Ἡ ἀλήθεια ἐγένετο στόχαστρον μανιώδους ἐκδικήσεως τῶν κρατούντων αἰρετικῶν βασιλέων καί τυράννων.

Ἡ Ἐκκλησία ἐδεινοπάθησεν, ἀλλά ἐξῆλθε νικηφόρος καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος: «ἡ δύναμίς Μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται». Διό καί ψάλλει μεγαλοπρεπῶς σήμερον τά νικητήρια.

Ἡ χάρις ἐξήνθησεν, ἡ ἀλήθεια πεφανέρωται. Ἡ σκία παρέδραμε, τό σκότος ἐλήλαται, τό εὐαγγέλιον κεκύρηται, ἡ πίστις κεκράτηκε.

«Κλυδωνίζεται ἡ Ἐκκλησία, ἀλλ' οὐ καταποντίζεται» κατά τόν θεῖον Χρυσόστομον.

Παρά ταῦτα, ὁ δόλιος ἐχθρός δέν ὑποχωρεῖ οὔτε ἀποθαρύνεται, ἀλλά ὠρύεται κατά τῆς ἀληθείας ὑποκινῶν τάς δυνάμεις του εἰς συνέχειαν ταραχῶν καί πολέμων ἐκ τῶν ἔσω κατά τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀκαταπαύστως μάχεται τήν ἀλήθειαν διά μέσου τῶν αἰώνων καί μέχρις τῶν ἡμερῶν μας, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ οἰκουμενισμοῦ, δεινότερου ὄλων τῶν αἱρέσεων, εἰς ὅλας τὰς ἐπιμέρους Ἐκκλησίας.

Ταύτης τῆς παναιρέσεως προηγῆθη ἡ καινοτομία τοῦ φραγκικοῦ ἡμερολογίου ἐν ἔτει 1921, ὡς ἀπαρχή.

Ὁ χρησιμοποιηθεὶς λόγος δῆθεν περὶ ἀκριβείας χρόνου, ὑπῆρξε φενάκη, διά τόν λόγον ὅτι

ἀκριβεία χρόνου δέν ὑπάρχει, ἀφοῦ τό τροπικόν ἔτος δέν ἔχει εὐρεθεῖ εἰσέτι.

Ἡ πρώτη Οἰκουμενική Σύνοδος ἐν ἔτει 318 ἐγνώριζε τήν διαφοράν τεσσάρων ἡμερῶν. Ὅμοίως καί ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀνδρόνικος ὁ Παλαιολόγος ἐν ἔτει 1324 ἤτο γνώστης τῆς ἀπωλείας τοῦ χρόνου, ἀλλά διά τήν εἰρήνην τῆς Ἐκκλησίας δέν ἐτόλμησε μεταρρύθμισιν.

Ἐτολμήθη ὅμως αὕτη εἰς τās ἡμέρας μας διά τῆς θεοστυγοῦς καί παντόλμου ἀλλαγῆς τοῦ ἡμερολογίου εἰς τήν Ἐκκλησίαν, ἐν ἔτει 1924 ὡς προπομποῦ τῆς παναιρέσεως τοῦ οἰκουμενισμοῦ καί ἐφθάσαμεν ἤδη εἰς τήν προδοσίαν. Ὁ διαρεύσας χρόνος ἀπό τοῦ ἔτους 1924 μέχρι σήμερον, ὑπῆρξε ἡ ἐντατική προπαγάνδα διά τό κατάντημα τοῦ ὀρθοδόξου κλήρου καί λαοῦ, ἐνῶ ἀπ' ἀρχῆς τῆς καινοτομίας οὐδεμία ἐκκλησία ἀντεστάθη εἰς τό ἀντικανονικόν τόλμημα τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας. Οὕτω, σήμερον οἱ ἀληθεῖς ὀρθόδοξοι θρηνοῦμεν τήν προδοθεῖσαν πίστιν τῆς ἑλληνορθοδόξου πατρίδος μας. Θρηνοῦμεν τήν παράνομον καί θεοστυγῇ ἔνωσιν μετά τῶν παπικῶν, προεξάρχοντος τοῦ κατά παραχώρησιν πατριάρχου τῶν ἡμερῶν μας. Θρηνοῦμεν τήν ἐξαχρεῖωσιν τῶν ἡθῶν, τήν λατρείαν τῆς ὕλης καί τῆς ἁμαρτίας. Τόν ἐκτοπισμόν τῶν ὠραίων ἐθνικοθρησκευτικῶν παραδόσεων καί ἐθίμων τῆς φυλῆς μας, τήν ἀπόρριψιν τῆς τιμῆς καί ἀξιοπρεπείας, τήν διάλυσιν τῆς οἰκογενείας καί γενικῶς τήν ἐκτόπισιν τῶν ἀρετῶν διά τῶν ὁποίων τό ἑλληνικόν ἰδεῶδες ἦτο παγκοσμίως ἀξιοθαύμαστον.

Καί ταῦτα πάντα, διότι ἐπωλήθησαν τά πρωτοτόκια εἰς τήν δύσιν τοῦ σκότους καί τῆς ἁμαρτίας.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ νέου ἡμερολογίου διά τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ ὁμοιωθῆ μέ ἀφύλακτον ἄμπελον εἰς τήν διάθεσιν τῶν κλεπτῶν, κατά τήν προφητείαν τοῦ Ἡσαίου: *«Εγκαταλειφθήσεται ἡ Θυγάτηρ Σιών ὡς σκηνή ἐν ἀμπελῶνι»* (Α-1).

Οὔτε ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας, οὔτε ποιμαινόμενοι, ἀλλά ὡς ἔρμαια τῶν ψυχοκτόνων ληστῶν, σύρονται εἰς τόν φάρυγγα τοῦ Ἄδου. Ὁ λαός τοῦ Θεοῦ, ὑπέρ τοῦ ὁποίου ἐχύθη τό πολύτιμον αἷμα τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, ἐγένετο λεία τοῦ νοητοῦ δράκοντος.

Ἀγαπητοί. Ἡ σήμερον εὐφρόσυνος ἡμέρα παρῆλθε. Τό νόημα ὅμως αὐτῆς πρέπει νά εἶναι καθημερινόν βίωμά μας, διότι ὡς πολλάκις

ἀνεφέρθη, ἡμεῖς οἱ ταπεινοί ἐκκλήθημεν ἄνωθεν νά ὑπερασπισθῶμεν τά ἱερά καί ὅσια τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τήν ἀγίαν Πίστιν καί τήν παράδοσιν, τά ὅποια ἐξοβελίσθησαν καί ἡ Ἐκκλησία περιορίσθη εἰς τούς τύπους, χωρίς οὐσίαν ὡς ἡ ἔρημος καί καταπατουμένη ἄμπελος, τό δέ Ἔθνος ἀπώλεσε τήν ἀπό Θεοῦ τιμὴν ὡς λαός τοῦ Θεοῦ.

Ἀγαπητοί ἐν Κυρίῳ Ἀδελφοί καί τέκνα: Εἶναι μεγάλη ἡ τιμή παρὰ Θεοῦ εἰς ἡμᾶς, τό μικρόν ποῖμνιον, τό λεῖμμα τῆς κατ' ἐκλογὴν χάριτος, κατά τόν Ἀπόστολον Παῦλον (Ρωμ. ΙΑ-5) νά διακρατῶμεν ἀκεραίαν τήν ἱεράν παρακαταθήκην εἰς τούς ἐσχάτους τούτους καιρούς τῆς γενικῆς ἀποστασίας.

Εὐχαριστοῦμεν τόν Θεόν διά τήν τιμὴν ποῦ μᾶς παρέσχε.

Φέρομεν τόν ὀνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ ὡς ἀναχρονισταὶ πεπαλαιωμένοι, καθυστερημένοι καί εἴ τι ἄλλον ταπεινωτικόν δι' ἡμᾶς, χαίροντες καί ἀγαλλόμενοι, ὡς ἔχοντες ἀπὸ Θεοῦ τήν ἐκλογὴν ν' ἀνήκομεν εἰς τούς μακαρισθέντας. *«Μακάριοι ἐστέ ὅταν ὀνειδίσωσιν ἡμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ!»*

Ἔχοντες οὕτω ἐν καρδίᾳ τήν εὐσέβειαν καί ὑπήκοοι εἰς τήν φωνὴν τοῦ Εὐαγγελίου ὡς υἱοὶ φωτός ἃς κρατήσωμεν στερεῶς τῆς ὁμολογίας εἰς τήν Ἀγίαν ἡμῶν πίστιν, καθὼς παρελάβομεν ἐκ τῶν Πατέρων, εὐπειθεῖς ὅχι εἰς τό ἐρεβῶδες ρεῦμα τῆς ἐποχῆς ἀλλὰ εἰς τόν οὐρανοβάμονα Παῦλον, ὅστις ἐντέλλεται:

«Στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ὑμῶν» (Θεσ. Β-15).

Πρὸς ταῦτα συμμορφούμενοι ὡς τέκνα πιστά τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἃς συνεχίσωμεν μετὰ ζήλου τόν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως διὰ νά ὑψωθῶμεν νά εἴπωμεν καί ἡμεῖς μετὰ τοῦ Θεοορετήμονος Παύλου *«Τόν ἀγῶνα τόν καλὸν ἠγωνίσαι, τόν δρόμον τετέλεκα τήν πίστιν τετήρηκα λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος»!*

Τοῦτον τόν ἀμαράντινον στέφανον δώη Κύριος ὁ Θεός εἰς τούς τιμίους ἀγωνιστάς τῶν ἡμερῶν μας, ὡς ἀνταμοιβὴν τῆς ἀγάπης καί τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὰς θείας ἐντολὰς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Ἀμήν.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΒΙΟ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ Π. ΧΡΗΣΤΟΥ ΓΚΙΟΚΑ

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους)

Ὅλα αὐτά γίνονταν κατά τήν περίοδο πού εἶχαν κλείσει τίς ἐκκλησίες μέ τό παλαιό ἡμερολόγιο καί εἶχαν βάλει βουλοκέρι στίς πόρτες τῶν ἱερῶν ναῶν. Ὁ δέ Ἀνυφαντής, ἀπό τό κακό του τά μάζεψε καί ἔφυγε ἀπό τά Μπάλτσα (Μελισσοχώρι) ἐπειδή δέν μπόρεσε νά δικάσει τόν παπα-Χρήστο, σάν νά ἦταν κάποιος ἐγκληματίας, ὅπως τόν κατηγοροῦσαν ἄδικα.

Μετά ὁ πατήρ Χρήστος, πέρασε ἀπό ὅλα τά χωριά τῶν Θηβῶν, Λουτουφί, Καπαρέλι, Καραντά, Λεοντάριο, Βάϊα, Νεοχώριον, Π. Παναγιά, Λειβαδόστρα κ.λπ. καί κατά τήν Κατοχή πῆγε στά Παραπούγκια (Λεύκτρα) στόν Ἅγιο Πέτρο καί Παῦλο πού βρίσκεται 1 χλμ. ἔξω ἀπό τό χωριό. Ἐκεῖ λοιπόν ἔμειναν στό κελί τῆς Ἐκκλησίας πού ἦταν 3 x 6 (τρία πλάτος x 6 μήκος) ἐπτά ψυχές, ὁ παπα-Χρήστος, ἡ παπαδιά καί τά πέντε μικρά παιδιά τους, σάν νά βρίσκονταν σέ ἔξορία.

Ἐξω ἀπό τήν πόρτα τῆς ἐκκλησίας, ὑπῆρχαν δεξιὰ καί ἀριστερά δύο μεγάλα καί πανύψηλα κυπαρίσσια καί ἔξω ἀπό τήν μάνδρα, ἦταν τό πηγάδι πού εἶχε καλό καί εὐλογημένο νερό. Τότε στό χωριό δέν ὑπῆρχαν βρύσες μέ νερό, οὔτε ὑπῆρχαν μηχανήματα γιά γεωτρήσεις καί ὁ κόσμος ἔπινε νερό ἀπό πηγάδια, τά ὁποῖα ἦταν ὅλα ὑφάλμυρα τοῦ χωριοῦ καί τό μόνο καλό ἦταν τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Λόγω τοῦ ὅτι ἦταν μακριά καί ἔξω ἀπό τό χωριό, εἶχε καταντήσει κέντρο διερχομένων. Κατά τήν κατοχή ἔρχονταν καί στρατοπέδευαν Γερμανοί, Ἰταλοί γιά πολλές ἡμέρες. Μετά ἔφευγαν αὐτοί καί ἔρχονταν οἱ ἀντάρτες καί στρατοπέδευαν καί αὐτοί μέ τήν σειρά τους, ἐπειδή

ὑπῆρχε τό πηγάδι μέ τό νερό καί ἦταν καί ἀπόμερα, γιά νά μήν γίνονται ἀντιληπτοί.

Ὁ παπα-Χρήστος μέ τήν παπαδιά, τήν κόρη καί τόν μεγάλο γιό τους ἔφευγαν καί κρύβονταν στά δάση καί τά βουνά, γιά νά μήν πέσουν στά χέρια τους καί τοῦς σκοτώσουν. Τά ὑπόλοιπα μικρά παιδιά, κάθονταν ἐκεῖ μέ τήν γιαγιά τους νά τά προσέχει. Ὅταν πῆγαιναν οἱ Γερμανοί ἐκεῖ, τά μικρά φοβόντουσαν καί ἔλεγαν: «γιαγιά ἔρχονται οἱ Γερμανοί» καί τοῦς ἀπαν-

τοῦσε ἡ γιαγιά: «παιδιά ἀνοίξτε τήν πόρτα μήν τήν δοῦν κλειστή καί μᾶς ρίξουν, νά μᾶς σκοτώσουν». Τηγάνιζε ἡ γιαγιά κρεμμύδια γιά νά φᾶνε τά μικρά καί ἡ μυρωδιά πῆγαινε μακριά καί ἔρχόντουσαν αὐτοί νά φᾶνε, ἀλλά τί νά φᾶνε;

Ἐφευγαν οἱ Γερμανοί, ἔρχονταν οἱ ἀντάρτες πού ἔπαιζαν μέ τίς ψεῖρες τους μονά-ζυγά. Μαζεύονταν καί πολλά φίδια γιά τό νερό καί τίς νύχτες κουδούνιζε ὁ κουβάς τοῦ πη-

γαδιοῦ. Γινόντουσαν καί πολλές μάχες ἐκεῖ κοντά στόν Ἅγιο Πέτρο, μεταξύ Γερμανῶν καί ἀνταρτῶν.

Κάποια ἄλλη μέρα πού κρυβόταν ὁ παπᾶς ἀπό τοῦς Γερμανούς, ἦρθαν οἱ ἀντάρτες καί πῆραν τό μεγαλύτερο γιό τους πού ἦταν 13 ἐτῶν καί τόν πῆγαν στά βουνά. Γύρισαν ὁ παπα-Χρήστος μέ τήν παπαδιά καί τήν κόρη τους (γιατί ἤθελαν καί τήν κόρη τους γιά τά βουνά) καί τί νά δοῦν; Ἐλεγε τό μεγάλο παιδί τους στά βουνά, ὅπου τό πῆραν οἱ ἀντάρτες. Ποῦ νά πᾶνε; τί νά κάνουν; Ξεκίνησαν νά ψάχνουν γιά τό παιδί τους.

(συνεχίζεται)

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΒΑΡΥΜΠΟΜΠΗΝ*

Ἦν Κυριακή 15/7/1946 π.ή. 40 καί πλέον νέοι τῆς Ἑνώσεως ἐξέδραμον δι' αὐτοκινήτου εἰς τό γραφικόν ἡσυχαστήριον «Ἄξιον ἐστί» τοῦ πατρός Χρυσάνθου εἰς Ἄνω Βαρυμπόμπη.

Ἡ ἐκδρομή αὐτή ἐπιμελῶς ὀργανωθεῖσα δέν ὑπῆρξε μία ἀπλῆ ἀναψυχή, ἀλλ' ὑπῆρξε μία χριστιανική ἐνέργεια, ἥτις ἀπέδωσε πλουσίους καρπούς.

Οὕτω οἱ ἐκδρομεῖς παρηκολούθησαν ἐν κατανύξει τήν θεῖαν λειτουργίαν, ἥτις ἐγένετο εἰς τό βυζαντινόν ναῦδριον τοῦ ἡσυχαστηρίου ἀπό τόν εὐλαβέστατον πατέρα Γόρδιον. Εἰς τήν λειτουργίαν ἐξεφωνήθη λόγος πρὸς τοὺς ἐκδρομεῖς. Εἰς τόν λόγον αὐτόν ἐξήρθη α) ὅτι ἡ ἀξία τῆς χριστιανικῆς πίστεως εὐρίσκεται εἰς τήν δύναμιν, τήν ὁποίαν ἔχει νά μεταβάλλῃ πρὸς τό καλλίτερον τοὺς ἀνθρώπους, β) ὅτι τό κριτήριον τοῦ καλοῦ χριστιανοῦ εἶναι ἡ πραγματοποίησις ὑπ' αὐτοῦ τῶν ἀρχῶν τῆς πίστεως καί γ) τέλος ὅτι σκοπός τοῦ χριστιανοῦ εἶναι ἀκριβῶς ἡ προσπάθεια τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῆς.

Ἐν συνεχείᾳ ἀπηρυθύνθη ἔκκλησις πρὸς ὅλους τοὺς παρευρεθέντας νά ἐργασθῶσιν ἀπό κοινοῦ εἰς τό ὠραῖον αὐτό ἔργον, τοῦ ὁποίου οἱ καρποὶ ἐκτός τῆς ἀτομικῆς ἀπολυτρώσεως, θά εἶναι ἡ χαρά, ἡ εἰρήνη, ἡ κοινωνική ἁρμονία κ.τ.λ.

Μετά ταῦτα οἱ ἐκδρομεῖς ἀνεπαύθησαν ὑπὸ τὰς σκιάς τῶν δένδρων, μεταβληθέντος οὕτω τοῦ τοπίου εἰς μίαν θαυμασίαν χριστιανικήν κοινωνίαν, ἁρμονικήν καί χαρούμενην.

Πρὸς τήν Δύσιν τοῦ ἡλίου οἱ μαθηταὶ τοῦ κατηχητικοῦ Σχολείου ἐξετέλεσαν διαφόρους θρησκευτικούς ὕμνους καί πραγματικῶς θά ἔλεγέ τις ὅτι οἱ παιδικαὶ φωναὶ ἡμιλλῶντο μέ τοὺς ὕμνους τῶν πτερωτῶν ὕμνων, μέ τόν φλοῖσβον τοῦ

ρούακος, μέ τόν ἀντίλαλον τῆς ρεμματιᾶς διὰ τήν πρὸς τόν πλάστην Δοξολογίαν.

Κατόπιν αὐτοῦ ἐγένετο ἀνάπτυξις τοῦ χωρίου τῶν πράξεων κεφ. 4 στίχ. 32-39, ἐξ οὗ ἐμφαίνεται ἡ εὐεργετική ἐπίδρασις τῆς χριστιανικῆς πίστεως εἰς τήν διαμόρφωσιν ἁρμονικῆς κοινωνίας. Ἐξήχθη δέ τό συμπέρασμα: ὅτι ἡ χριστιανική πίστις ἀξιοποιεῖ τήν παροῦσαν ζωὴν κατὰ τρόπον ἰδανικόν καί εἶναι ὡς ἐκ τούτου ἡ μόνη δύναμις διὰ τήν ἐπίτευξιν τῆς κοινωνικῆς εὐτυχίας.

Ἀφοῦ δέ πλέον ἤρχισε νά νυκτώνῃ ἐπιβάντες τοῦ αὐτοκινήτου ἀνεχωρήσαμεν ἀπὸ τόν ὠραῖον αὐτόν τόπον πλήρεις χαρᾶς πραγματικῆς καί ἀναφαιρέτου μέ ἀνεπτυγμένον τό φρόνημα καί τήν θέλησιν μέ τονωθείσας τὰς δυνάμεις. Ὅλοι δέ συνεφώνησαν ὅτι ὁ χριστιανισμός δέν αἶρει τήν χαράν, ἀλλὰ τῆς δίδει εὐγενές περιεχόμενον καταδικάζον μόνον τήν χυδαιότητα καί τόν ἐκφανλισμόν.

Κατά τήν διαδρομήν ἐψάλλησαν ὕμνοι ὑπὸ τῶν μαθητῶν καί διάφορα ἐκκλησιαστικά τροπάρια χωρὶς νά λείψουν καί τὰ ὠραῖα φαιδρολογήματα τὰ ἡρτυμένα δι' ἀττικοῦ ἄλατος.

Πραγματικῶς εἶναι ἐπαίνου ἄξιοι οἱ ὑπεύθυνοι τῆς ἐκδρομῆς: Ἀντώνιος Ἀσούτης, Γεώργιος Κοκκίνης, Σταμάτιος Κιούσης καί ὁ ἀγαπητός μας Σταῦρος Καραμῆτσος.

Εὐχόμεθα οἱ ἐκδρομαὶ νά συστηματοποιηθοῦν ἀκόμη καλλίτερον, διότι εἰς τήν σημερινήν ἐποχὴν μία χριστιανική ἐκδρομή εἶναι ἡ πλουσιωτέρα τροφή διὰ τόν νέον, πού ἀναπνέει ὅλα τὰ μικρόβια τῆς ἁμαρτίας εἰς τὰς πόλεις.

Ἐλπίζομεν ὁ πνευματικός μας ἡγέτης νά μᾶς εὐχαριστῇ πάντοτε εἰς τό σημεῖον αὐτό.

ΕΚΔΡΟΜΕΥΣ

* «Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ», Ἀρ. φ. 12, ἔτος 1ον, 29/7/1946.

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους)

Ἡ χειροτονία

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀποδέχτηκε τὴν ὁμόφωνη καὶ ἐπίμονη ἐπιθυμία τοῦ λαοῦ τῆς πόλεως τοῦ Βόλου καὶ τῶν περιχώρων, ἐξέλεξε τὸ Γερμανό ὡς Ἐπίσκοπο Δημητριάδος, ἡ δὲ κυβέρνηση πρόθυμα ἐνέκρινε τὴν ἐκλογή του. Τὴν 10ῃ Αὐγούστου 1907 πραγματοποιήθηκε στὴν Ἀθήνα ἡ χειροτονία τοῦ νέου Ἀρχιερέως μετὰ κάθε ἐπισημότητα, μετὰ τὴν παρουσία ὅλων τῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας τοῦ Βόλου, τοῦ Νομάρχου Μαγνησίας καὶ πολλῶν εὐρισκομένων στὴν Ἀθήνα, τότε, γιὰ ὑποθέσεις τῶν Θεσσαλῶν. Μετὰ τὴ χειροτονία ὁ νέος Ἐπίσκοπος μετὰ ὑπουργικῆ ἅμαξας, σ' αὐτὴν ἐπέβαιναν δύο βουλευτὲς τοῦ Βόλου καὶ ὁ Νομάρχης, τοὺς ὁποίους ἀκολουθοῦσαν ἀπὸ σειρὲς ἁμαξιῶν καὶ πλήθους κόσμου, μετέβησαν στὸ ξενοδοχεῖο «Ἑλλάς» καὶ ἐκεῖ δέχτηκε τὰ συγχαρητήρια ὅλων. Μεταξὺ αὐτῶν καὶ ὁ βουλευτὴς Σκοπέλου Κ. Αἰγιαλίδης προσεφώνησε γι' αὐτόν τὰ ἑξῆς: «Σεβασμιώτατε, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύω ἐπαρχίαν Νομοῦ, εἰς τὴν ποιμαντορίαν τοῦ ὁποίου ἐκλήθης, ὑποβάλλω, ἐρμηνεύς τῶν αἰσθημάτων τοῦ ποιμνίου σου, μετὰ τῶν συγχαρητηρίων καὶ βαθύτατα σέβη, τὰ ὁποῖα οὐ μόνον προσήκουσιν εἰς τὸ ἱερόν ἀξίωμά σου, ἀλλὰ καὶ ἐμπνέουσιν αἱ περικοσμοῦσαι τὸ ἄτομον σου ἀρεταί, ὧν γινώσται διατελοῦμεν, καὶ αἱ ὁποῖαι γεννῶσιν ἐν ἡμῖν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῆς ἀποστολῆς σου, θέλεις δειχθῇ ἀντάξιος τῶν

μεγάλων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ἀρχιερέων. Καὶ ὄντως τέκνον τῶν ἐνδόξων Ψαρῶν, γαλουχηθὲν μετὰ τὰς παραδόσεις καὶ τὰ αἰσθημάτων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι διὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν τὴν Ἀγίαν, διὰ τῆς Πατρίδος τῶν τὴν Ἐλευθερίαν καὶ αὐτὴν τὴν γενέτειραν παρέσχον ὀλοκαύτωμα, δὲν εἶναι δυνατόν, ἢ νὰ φέρῃς ἐν σοὶ τὸ ἅγιον ἐκεῖνον πῦρ καὶ τὴν θεῖαν δύναμιν, διὰ τῶν ὁποίων καὶ λέγων καὶ πράττων, θέλεις ἐμφυσησῇ εἰς ἡμᾶς τὴν πίστιν πρὸς τὸν Θεόν τῶν Πατέρων μας, τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα καὶ θέλεις ἀναγεννήσῃ τὴν πεποίθησιν πρὸς τὸ ἀθάνατον τῆς φυλῆς μας. Τὴν πίστιν, ἣτις σώζει, τὴν αὐτοπεποίθησιν, ἣς ἔχομεν ἀνάγκην, ἵνα ἐκκλησία καὶ ἔθνος ἀντεπεξέλθωσι κατὰ τῶν παντῶν ἐπιβουλῶν. Πολλὰ τὰ ἔτη Σου Δέσποτα».

Ὁ Ἐπίσκοπος εὐχαρίστησε καὶ ὑποσχέθηκε ὅτι θὰ ἀφοσιωθεῖ μετὰ ὅλες τὶς δυνάμεις του στὴν ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς πατρίδας. Μετὰ ἀπὸ αὐτὰ προσφέρθηκαν ἀναψυκτικά καὶ οἱ ἐπισκέψεις τῶν συγγαιρόντων διήρκεσαν μέχρι ἄργα τὸ βράδυ. Τὴ χειροτονία τοῦ ἀνήγγειλε ὁ νεοχειροτονηθεὶς μέσω τηλεγραφήματος στὸ Δήμαρχο Παγασῶν καὶ στὶς διευθύνσεις ἐφημερίδων, ἡ δὲ «Πανθεσσαλική» ἀπάντησε διὰ τοῦ ἑξῆς τηλεγραφήματος: «Ἡ Πανθεσσαλικὴ καὶ οἱ περὶ αὐτὴν φιλελεύθεροι ἄνδρες πανηγυρίζουσι σημερινὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θρόνος ἐπισκοπῆς μας παραδίδεται εἰς πεφωτισμένας καὶ δεδοκιμασμένας

χείρας Σας. Ίδιαίτερα χαιρετίζομεν χειροτονίαν ὑμετέρας Σεβασμιότητος, ὡς ἀπαρχὴν ἀναγεννήσεως θρησκευτικοῦ αἰσθήματος καὶ ἀποκαθάρσεως ἐκκλησιαστικοῦ καθεστῶτος ἀπὸ πάσης ἀκαθαρσίας, πεποιθότες ὅτι φιλόπατρις ἐργασία ἐξυγιάνσεως ἐπαρχίας ἀποκτᾷ ἐνθερμον συνεργάτην καὶ ὑποστηρικτὴν, γενναιόφρονα δὲ πνευματικὸν ἀρχηγόν ὁ φιλελεύθερος λαὸς τοῦ Πηλίου».

Τὴν ἄλλῃ μέρα, στὶς 11 Αὐγούστου, πολλές ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν δημοσίευσαν τὴν φωτογραφία τοῦ νέου Ἱεράρχη, ἐπαινώντας τὴ δρᾶσιν καὶ τίς ἀρετές του καὶ ἐκφράζοντας τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ τιμήσῃ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ θὰ παρὰσχει σ' αὐτὴν σπουδαῖες καὶ πολύτιμες ὑπηρεσίες. Ὁ δὲ ἀείμνηστος

Γαβριηλίδης στὴν «Ἀκρόπολη» δημοσιεύοντας τὴν φωτογραφία τοῦ Μητροπολίτη, ἔγραφε κάτω ἀπὸ αὐτὴ τὰ ἑξῆς:

«Ὑπὸ τὰς ἐνθέρμους εὐχὰς τοῦ κατακλύζοντος τὴν Μητρόπολιν ἐκλεκτοῦ κόσμου, ἐτελέσθη χθὲς σεμνοπρεπῶς ἡ χειροτονία τοῦ Πανιερωτάτου Δημητριάδος Γερμανοῦ Μαυρομμάτη. Σεμνός, μειλίχιος ὁμιλητής, σταθμίζων τὰ πράγματα πρό πάσης ἀποφάσεως, ἀκολουθῶν ἀπαρεγκλίτως τὴν ἅπαξ διαχαραχθεῖσαν πορείαν, αὐστηρὸς μετὰ δικαιοσύνης, ἀρχικὸς ἄνευ ἀλαζονείας καὶ μετριοπαθὴς ἄνευ ἀδυναμίας, ἰδοὺ ὁ χαρακτήρας τοῦ χθὲς χειροτονηθέντος Πανιερωτάτου Δημητριάδος, ἐπαξίως ἀμειβομένου διὰ τῆς ἀναρρήσεώς του εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν θρόνον. Ὡς ἄνδρα τῶν ἔργων τὸν φωτογραφίζει ἀρκετὰ ἡ μέχρι σήμερον δρᾶσιν του, ἡ συντελέσασα οὐ μόνον νὰ ἀναδείξῃ αὐτόν, ἀλλὰ καὶ νὰ διαφωτίσῃ καὶ ἰθύνῃ εἰς κρι-

σιμωτάτας στιγμὰς ὕψιστα συμφέροντα τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας. Ἀνὴρ ὑψίστης μορφώσεως καὶ σπανίας διοικητικῆς ἱκανότητος, ἀνέρχεται τὸν Μητροπολιτικὸν θρόνον μετὰ μίαν φιλοδοξίαν εἰς τὸ νὰ ἐξυπηρετήσῃ μετὰ ὅλας του τὰς δυνάμεις τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα, ὅπερ καλεῖται νὰ ποιμάνῃ. Στῆλαι ὁλόκληροι δὲν θὰ ἤρκουν ἴσως διὰ νὰ ἐξαρθῇ καταλλήλως ἡ συντετή, ὅσον καὶ πατριωτικὴ αὐτοῦ στάσις, ὡς ἐπιτρόπου τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας ἐν Καίρῳ. Ἐν μόνον ὀφείλομεν κατὰ καθῆκον νὰ τονίσωμεν, ὅτι ἡ ἐκλογή τοιούτων προσωπικοτήτων τιμᾷ τοὺς ἐκλέγοντας, πολλὰ ὑποσχομένη διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ κλήρου εἰς περιωπὴν καὶ τὴν διαπαιδαγώγησιν καὶ ἠθικοποίησιν τοῦ λαοῦ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μεγάλων τοῦ Χριστοῦ ἀληθειῶν».

Ἐπίσης, ἡ ἀθηναϊκὴ ἐφημερίδα «Ἡμέρα» μετὰ τὸν τίτλον «Γερμανὸς Μαυρομμάτης», ἔγραφε τὰ ἑξῆς: «Ἡ εὐτυχεσττέρα ἐπισκοπὴ τοῦ κράτους ὑπῆρξεν ἡ τῆς Δημητριάδος, διότι ἡ Θεία Πρόνοια ἔθεσεν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτῆς Ἱεράρχην μετὰ ἰσχυρότατας πνευματικὰς δυνάμεις, μετὰ ἀντίληψιν ὀξυτάτην, δογματιστὴν εὐφραδέστατον καὶ μετὰ χαρακτήρα ἀδαμάντινον, γνήσιον τέκνον τῆς ἡρωίδος ἐκείνης νήσου, τῆς ὁποίας οἱ Κανάραι κατέπληξαν τὸν κόσμον διὰ τῆς γιγαντίου αὐτῶν ἀρετῆς καὶ ρώμης.

Ἡ μέχρι τοῦδε δρᾶσις τοῦ Ἱεράρχου Δημητριάδος καὶ παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἄλλαις ἐκκλησίαις ὑπῆρξεν οὐ μόνον ἐλληνικωτάτη, ἀλλὰ καὶ ἠθικωτάτη καὶ διὰ τοῦτο παραλείπομεν ταύτην καὶ θὰ περιορισθῶμεν εἰς τὴν μέλλουσαν τοῦ νέου Ἱεράρχου τοιαύτην, οὐχι προφητικῶς, ἀλλὰ ἐκ πεποιθήσεως πρὸς τὸν ἄνδρα. Ὁ νέος Ἱεράρχης Δημητριάδος ἐνδεδυμένος οὐ μόνον τὸν ἀρχιερατικὸν μανδύαν, ἀλλὰ καὶ περιβεβλημένος τὴν πορφύραν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς εὐγενείας, θέλει ἐπιδείξει δρᾶσιν τελείαν καὶ ὑποδειγματικὴν διὰ τὰς ἐπερχομένας γενεάς».

Ὅλες οἱ ἐφημερίδες τοῦ Βόλου ἦσαν πλήρεις στὶς περιγραφὰς τῆς χειροτονίας καὶ τῆς δεξιώσεως τῶν ἐπισήμων καὶ προσφωνήσεων στό ξενοδοχεῖο τῆς «Ἑλλάδος» μέσῳ τηλεγραφικῶν ἀνταποκρισέων ἀπὸ τὴν Ἀθήνα.

(συνεχίζεται)

ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΟΥΣΙΩΔΗ

✓ Έν ακόμη βήμα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἐκδηλώσεως τῆς πλήρους ἐνότητος Βατικανοῦ - Φαναρίου συνετελέσθη εἰς τὴν Ρώμην κατὰ τὸν ἑορτασμόν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου κατὰ τὸ παπικόν ἑορτολόγιον. Ἡ συμμετοχὴ τοῦ Πατριάρχου εἰς τὴν παπικὴν λειτουργίαν ἦτο κατὰ τι μεγαλυτέρα τῶν προηγουμένων. Ὁ Πατριάρχης δὲν ἠρέ-

σθη μόνον εἰς τὴν κοινὴν ἀπαγγελίαν τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως ἢ τῆς Κυριακῆς προσευχῆς μετὰ τοῦ Πάπα. Προεχώρησεν ὀλίγον περισσότερον. Ἐξεφώνησεν τὸ κήρυγμα κατὰ παραχώρησιν τοῦ Αἰρεσιάρχου καθὼς καὶ τὴν εὐχὴν τῆς ἀπολύσεως, λέγων τό: «*Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς...*». Τοιουτοτρόπως καὶ διὰ τῆς προοδευτικῆς αὐξήσεως τῆς συμμετοχῆς τοῦ ἐνός εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ ἑτέρου, θὰ φθάσουν καὶ εἰς τὴν πλήρη συλλειτουργίαν. Ἄν, βέβαια, καὶ ἡ ἀπλή συμπροσευχὴ μετὰ τῶν αἰρετικῶν εἶναι ἐμποδισμένη ἀπὸ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, πόσο μᾶλλον τὰ ἡμιτελῆ συλλειτουργὰ τὰ ὁποῖα ἐκ συστήματος καὶ συνειδητῶς πλέον οἱ Οἰκουμενισταὶ τελοῦν συνεχῶς καὶ συχνότερον. Τί ἀναμένουν οἱ λεγόμενοι συντηρητικοὶ νεοημερολογίται διὰ νὰ ἀποτειχισθοῦν κατὰ τὴν ἐπιταγὴν τῶν Ἱερῶν Κανόνων; Τό «*κοινὸν ποτήριον*» λέγουν, αὐτὸ ἀναμένουν. Τὴν κοινωνίαν «*Ὁρθοδόξων*» καὶ Λατίνων ἐκ τοῦ αὐτοῦ ποτηρίου.

✓ Καὶ ἰδοὺ τό κοινὸν ποτήριον! Ὁ Ρουμάνος Ἐπί-

σκοπος Βανάτου Νικόλαος Κορνεάνου, δὲν εἶχε τὴν ὑπομονὴν νὰ ἀναμένει καὶ προέδραμε τάχιον τοῦ κ. Βαρθολομαίου. Ἐσπευσε νὰ «*κοινωνήσῃ*» ἐκ τοῦ λατινικοῦ ποτηρίου εἰς ναόν Οὐνιτῶν τὴν 12/25 Μαΐου 2008 εἰς τὴν πόλιν Τιμοσοάραν τῆς Ρουμανίας (βλ. παπικόν πρακτορεῖον εἰδήσεων CWN τῆς 25-5-2008), ἔμπροσθεν τοῦ οὐνίτου Ἐπισκόπου καὶ τοῦ παπικοῦ Νουντισίου. Ὁ κ. Νικόλαος ἐκλήθη νὰ ἀπολογηθῇ ἐνώπιον τῆς Συνόδου τοῦ ρουμανικοῦ Πατριαρχείου, πλὴν ὅμως οὐδὲν ἐπιτίμιον ἐπεβλήθη εἰς αὐτόν.

Πολλοὶ θὰ εἶπουν ὅτι πρόκειται διὰ μεμονωμένον περιστατικόν. Ἀκριβῶς τοιαῦτα «*μεμονωμένα περιστατικά*» θὰ ἀρχίσουν συνεχῶς νὰ αὐξάνωνται, μέχρι νὰ γενικευθοῦν πλήρως. Κατ'αὐτόν τὸν τρόπον θὰ ἐπιτευχθῇ τὸ περίφημον «*κοινὸν ποτήριον*».

✓ Ὁ κ. Γ. Ζερβὸς ἀπὸ τὰς στήλας τοῦ «*Ὁρθόδοξου Τύπου*» (ἀ.φ. 1742, σελ. 3) ὑπεραμύνεται τοῦ τρόπου ἀντιδράσεως τῆς ἐφημερίδος του κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ (διὰ τῶν λάβρων δημοσιευμάτων καὶ τῶν ἐντύπων διαμαρτυριῶν) καταφέρεται κατὰ τῶν Γ.Ο.Χ., οἱ ὁποῖοι -κατ' αὐτόν- δὲν ἀντιδρῶν ἐπαρκῶς κατὰ τῆς παναιρέσεως. Τί θὰ ἔπρεπε νὰ κάνουν; Κατὰ τὸν κ. Ζερβὸν θὰ ἔπρεπε: α) Οἱ κανονικοὶ Ἀρχιερεῖς τῶν Γ.Ο.Χ., μετὰ τῶν διὰ διαφόρους λόγους καθηρημένων ἢ καὶ αὐτοκλήτων -ἀγνώστου προελεύσεως- «*Γ.Ο.Χ.*» νὰ συμμαχήσουν ἀπὸ κοινοῦ εἰς «*μίαν γραπτὴν μαζικὴν διαμαρτυρίαν*». β) Δέν εἶδεν, λέγει «*τὰς κεφαλὰς τῶν παλαιοημερολογιτῶν νὰ ἐξεγείρωνται διὰ κοινῶν ἀνακοινώσεων, ἐκδηλώσεων καὶ συγκεντρώσεων*» ἐναντίον τῆς ξέφρενης πορείας τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. γ) Δέν εἶδεν, οὔτε ἓνα νεοημερολογίτην νὰ γίνεται παλαιοημερολογίτης λόγῳ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ τῶν ἡγετῶν τῆς Ἐκκλησίας του. Ἀκόμη κατηγορεῖ τοὺς ἡγέτας μας ὅτι ἀρκετοὶ ἐξ αὐτῶν εἶναι φίλοι τοῦ χρήματος καὶ τῆς χλιδῆς! Τέλος κατακρίνει τὴν μεγάλην εὐκολίαν ἀποσκιρτήσεως τῶν διαφωνούντων, πρὸς δημιουργίαν διαφόρων παρατάξεων παραλλήλων πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω μόνον τό τελευταῖον ἔχει σχέση μετὰ τὴν πραγματικότητα. Αὐτός ἐστὶν μάλιστα ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἡ Ἱερά Σύνοδος τηρεῖ αὐστηράν στάσιν διὰ τοὺς ἀτάκτως περιπατοῦντας, ἀποθαρρύνουσα ὅσον τό δυνατόν τοιαύτας καταστάσεις. Πλὴν οἱ ἄνθρωποι ἔχουν ἐκ τοῦ Θεοῦ τὸ δῶρον τῆς ἐλευθερίας καὶ δύνανται νὰ κάνουν καὶ κακὴν χρῆσιν αὐτῆς. Αὐτοί, λοιπόν, πού ἐπιθυμοῦν νὰ ἀποσκιρτήσουν ἀπὸ τὴν κανονικὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ., μὴ ἔχοντες μισθόν ἢ δόξαν νὰ ἀπωλέσουν, καὶ μὴ φοβούμενοι τὸν Θεόν, μέ ποῖον τρόπον θὰ ἐμπο-

δισθοῦν ἀπὸ τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ σκοποῦ των; Ἐχει νὰ μᾶς ὑποδείξει τρόπον ὁ κ. Ζερβός; Ὅσον δὲ διὰ τὰ λοιπὰ ἔχει ἀπολύτως ἄδικον. Διότι: α) Οἱ «κοινὲς ἐντυπες διαμαρτυρίες» δὲν πρόκειται νὰ ἐμποδίσουν τοὺς Οἰκουμενιστάς, ὅπως οὔτε τὰ ἄρθρα τοῦ «Ὁρθοδόξου Τύπου». Ὅλα ταῦτα εἶναι ἀπλὸς χαρτοπόλεμος. Δύναται τὸ ἀποκριάτικον «κοιφετί» νὰ σταματήσῃ τὴν προέλασιν ἀρμάτων μάχης; Ἐάν ναι, τότε δύναται καὶ ὁ χαρτοπόλεμος τοῦ «Ὁρθοδόξου Τύπου» νὰ σταματήσῃ τὴν προέλασιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Μόνον τὸ ὅπλον τῆς διακοπῆς τῆς κοινωνίας ἔχει τοιαύτην «ἀντιαρματικήν» ἰσχύν. β) Διὰ ποῖον λόγον κ. Ζερβέ, θὰ ἔπρεπεν ἡμεῖς νὰ διαμαρτυρόμεθα καὶ νὰ διαδηλώνομεν «εἰς τοὺς δρόμους» διὰ τὰ καμώματα τῶν ἰδικῶν σας Πατριαρχῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπων. Ἰδιοὶ σας ἡγέται εἶναι, ἐσᾶς ρεζίλεύουν, σεῖς -λοιπόν- νὰ «βγεῖτε εἰς τοὺς δρόμους». Ἡμεῖς οὔτε Ὁρθοδόξους τοὺς θεωροῦμεν, οὔτε Πατριάρχας. γ) Ἐάν ὁ κ. Ζερβός, δὲν εἶδεν οὐδένα νεοημερολογίτην νὰ ἐντάσσεται εἰς τοὺς Γ.Ο.Χ., τοῦτο μᾶλλον ὀφείλεται εἰς τὸ πεπερασμένον ὀπτικόν του πεδίου. Δὲν δύναται, ἀσφαλῶς, νὰ ἐπιπολεῦῃ ὁ ὀφθαλμὸς του καθημερινῶς εἰς τοὺς ναοὺς μας, διὰ νὰ βλέπει ποῖοι καὶ πόσοι ἐντάσσονται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας. Τουλάχιστον, ὅμως, ἅς ἀναγινώσκει τὰς στήλας τῆς «Φωνῆς», διὰ νὰ ἴδῃ τοὺς ἐκ τοῦ νεοημερολογιτισμοῦ προσερχομένους κληρικούς εἰς τὰς τάξεις μας. Καὶ ἐάν τοῦ φαίνονται ὀλίγοι, δὲν πταίομεν ἡμεῖς διὰ τὴν ἀναισθησίαν τῶν κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας του. Ὅσον δὲ διὰ τὸ ὅτι ἄρκετοὶ ἀπὸ τοὺς ἡγέτας μας «εἶναι φίλοι τοῦ χρήματος καὶ τῆς χλιδῆς» τί νὰ εἴπωμεν; Οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας μας δὲν εἶναι ἰδιαίτερος πολλοὶ καὶ οἱ πιστοὶ μας γνωρίζουν πῶς ζεῖ ὁ καθεὶς ἐξ αὐτῶν. Τὸ τελευταῖο πρᾶγμα ποὺ θὰ ἠμποροῦσε νὰ εἰπωθῇ δι' αὐτοὺς εἶναι ἡ κατηγορία τῆς φιλοχρηματίας καὶ τῆς χλιδῆς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, κ. Ζερβέ, οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν φυλάσσει εἰς τὴν ἄκρην ὀλίγα δισεκατομμύρια διὰ τὰ γεράματά του!...

✓ Ἐναν νέον κληρικὸν ἀπέκτησεν ἡ Ἐκκλησία μας. Ὁ Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος π. Ἀνάργυρος Μπαλίτας προσεχώρησεν διὰ λόγους συνειδήσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. ἐκ τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας καὶ ἐγένετο δεκτὸς μετὰ τῆς οἰκογενείας του (δι' ὁμολογίας καὶ χρήματος) τὴν Κυριακὴν 23-6/6-72008, ἑορτὴ τοῦ Ὁσίου Γερωντίου καὶ ἐν συνεχείᾳ αὐθημερόν ἔλαβε χώραν ἡ χειροθεσία του ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερωντίου. Διωρίσθη Ἐφημέριος εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἀγ. Φιλίππου Πειραιῶς.

✓ Εἰδοποιοῦνται ἅπαντα τὰ νομικά πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας μας (Ἀστικά Ἐταιρίαι μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος καὶ Σωματεῖα) τὰ καλύπτοντα νομικῶς Ἑνορίας ἢ Μονὰς, ὅτι ἡ ὑποβολὴ δηλώσεων διὰ τὸν

νεωστὶ ἐπιβληθέντα φόρον ἀκινήτων Ε.Τ.ΑΚ. εἶναι ὑποχρεωτική. Διὰ τὴν νόμιμον ἀπαλλαγὴν των καὶ τὴν χορήγησιν τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν καθὼς καὶ δι' ὁδηγίας διὰ τὴν ὀρθὴν συμπλήρωσιν τῶν σχετικῶν δηλώσεων, παρακαλοῦμεν ἐπικοινωνήσατε μετὰ τῆς Γραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

✓ Ἐπληροφορήθημεν ἐκ τοῦ τύπου ὅτι ἡ Ἱερὰ Μονὴ Βατοπαιδίου ἐκποιεῖ εἰς πλειστηριασμόν τὸν Ἱερόν Ναόν Ἀγίων Πάντων Ζακύνθου τὸν ὁποῖον ἐκκληροδότησεν ὁ μακαριστὸς γέρον Ἀδριανὸς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας, καὶ ὁ ὁποῖος ἐπὶ δεκαετίαν τουλάχιστον χρησιμοποιεῖται ὡς χώρος λατρείας τῶν Γνησίων Ὁροδόξων Χριστιανῶν. Οἱ Νεοαγιορεῖται τῆς Μονῆς Βατοπαιδίου, μὴ σεβόμενοι προφανῶς τὴν ἱερότητα τοῦ λατρευτικοῦ μας χώρου, πωλοῦν αὐτὸν ὡσάν κοινόν πρᾶγμα, βάσει τῆς διατάξεως τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ἀγίου Ὁρους, διὰ τοῦ ὁποῖου οἱ ἁγιορεῖται Μοναχοὶ κληρονομοῦνται ἀπὸ τὰ Μοναστήριά των, ἐὰν δὲν ἔχουν λάβει ἀπολυτήριο. Πράγματι οἱ Βατοπαιδινοὶ ἡρνοῦντο νὰ δώσουν ἀπολυτήριο εἰς τὸν π. Ἀδριανὸν ἀκριβῶς, διὰ νὰ ἀρπάσουν τὴν ἐλάχιστον περιουσίαν του, ἥτοι αὐτὸ δὲ ἐκκλησάκι.

Μὲ τὸ αὐτὸ ἐπιχείρημα, οἱ Λαυρεῶται ἤδη ἀπέσπασαν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν μας τὴν ἱστορικὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἀξίου Ἐστίν Βαρυμπόμπης. Βεβαίως διὰ τοὺς Οἰκουμενιστάς Νεοαγιορεῖτας οἱ ζηλωταὶ θεωροῦνται ἁγιορεῖται Μοναχοὶ ὅταν πρόκειται δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου νὰ ἀρπάσουν τὰς περιουσίας των. Ὅταν πάλιν κρίνουν ὅτι διὰ νὰ ἀρπάσουν περιουσίας πρέπει νὰ ἀποφανθοῦν ὅτι οἱ ζηλωταὶ δὲν εἶναι οὔτε ἁγιορεῖται, οὔτε καὶ Μοναχοί, τότε μὲ τὴν ἰδίαν εὐκολίαν τοὺς ἀποχαρκτηρίζουν, ὅπως ἔπραξαν μὲ τοὺς Ἑσφιγμενίτας. «Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα τοῖς θυλακίοις ἡμῶν», ...ὁσιώτατοι πατέρες. Μόνον ὅτι δὲν ἐλάβετε ὑπ' ὄψιν ὅτι αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἀρπάξετε εἶναι χώροι λατρείας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀγοράς, πωλήσεις καὶ ἀλλαγὰς τοῦ σκοποῦ διὰ τὸν ὁποῖον ἀφιερώθησαν.

Κάποτε οἱ Μοναχοὶ ἦσαν τὰ θύματα ληστροικῶν ἐπιδρομῶν. Τώρα, εἰς τοὺς συγχρόνους καιροὺς τῆς ἀποστασίας, εἰς τοὺς ὁποῖους εὐρικόμεθα, οἱ ὄροι ἀντεστράφησαν. Νομίζομεν πλέον, ὅτι θὰ πρέπει νὰ δεόμεθα πρὸς τὸν Θεὸν ἐκ βάθους καρδίας ἵνα ρύσῃ ἡμᾶς: «ἀπὸ λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἁγιορειτῶν, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου»!

Κατόπιν ὅλων αὐτῶν ἡ Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. στρέφεται πλέον δικαστικῶς κατὰ τῶν ἐν λόγῳ «ἁγιορειτικῶν Μονῶν» καθὼς ἐπίσης καὶ ἐναντίον τοῦ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν Θεσσαλονίκης Βασιλείου Φλωρίδου, διότι ὡς μὴ ὤφειλε ἀποφαίνεται ἐναντίον τῆς κανονικότητος τῶν χειροτονιῶν τῆς Ἐκκλησίας μας.

Πρεσβύτερος Ἐλευθέριος Παντελιώδης (1912-2008)

Υἱός τῶν Σταύρου καί Ἑλένης Παντελιώδη, ἀγροτῶν ἀπό τήν Ἑξω Διδύμα τῆς μυροβόλου Χίου. Ὡς τό μεγαλύτερο ἀπό πέντε ἀδελφία ἀναγκάστηκε ἀπό πολύ νωρίς νά εργασθεῖ σκληρά σέ ἀγροτικές ἐργασίες, γιά νά βοηθήσει τήν οἰκογένειά του, ἀφοῦ πατέρας του εἶχε ἐπιστρατευθεῖ. Τό 1952 ἐκ-
βε γιά σύζυγο τήν Θεοδώρα Μπουλαζέρη καί ἀπέκτησαν μία θυγατέρα, τήν Ελένη. Εὐσεβής καί φι-
λακόλουθος καθὼς ἦταν, προτάθηκε τό 1965 ἀπό

τίς μοναχές τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Ματρώνης νά γίνει ἱερεύς, γιά νά ἐξυπηρετεῖ τό μοναστήρι ὡς ἐφημέριος. Ἀρχικῶς δέν ἐδέχθη, λόγῳ ἐλλείψεως ἱκανῶν γραμματικῶν γνώσεων. Ὅμως στή συνέχεια, ἀπό θαῦμα τῆς Ἀγ. Ματρώνης, ἄλλαξε γνώμη καί ἦλθε στήν Ἀθήνα γιά νά χειροτονηθεῖ πρεσβύτερος ἀπό τόν τότε Ἐπίσκοπο Σαλαμίνας Γερόντιο. Ἀπό τό 1965 ἕως τό 2000 λειτουρ-
γοῦσε στήν Ἱ. Μονή Ἀγ. Ματρώνης Μέσα Διδύμας, ἀλλά καί σέ ἄλλα μοναστήρια τῆς Χίου, ὅπου εἶχε ἀνάγκη.

Τόν πρῶτο χρόνο τῆς χειροτονίας του τόν ἐδίωξε σκληρά ὁ τότε Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως Χίου Ἀρχιμ. Παντελεήμων Μπεζενίτης*. Τοῦ ἔκανε ἕξι δικαστήρια καί τόν ἀπειλοῦσε ὅτι ἐάν δέν γυρνοῦσε μέ τό νέο ἡμερολόγιο θά κατέστρεφε αὐτόν καί τήν οἰκογένειά του. Ὁ π. Ἐλευθέριος δέν κάμφθηκε ἀπό τίς ἀπειλές, μέχρι πού οἱ ἄνθρωποι τῆς Μητροπόλεως κουράστηκαν νά τόν διώκουν.

Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τήν 3/16 Ἀπριλίου 2008. Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία ἐψάλη στήν Ἱ. Μονή Ἀγ. Ματρώνης, τήν ὁποίαν μέ ἀφοσίωση ὑπηρέτησε.

* Ὁ νοητός αὐτός ἀδάμας τό 1977 ἐχειροτονήθη Μητροπολίτης Ζακύνθου καί τό 1995 διά τήν μέχρι τότε εὐδόκιμον ἐκκλησιαστικήν δράσιν του μετετέθη ἐν μέσῳ ρόζ μπαλονιῶν καί πολλῶν ἀποδοκιμασιῶν εἰς τήν πλουσιωτάτην Μητρόπολιν Ἀττικῆς. Εἰς τās αρχάς τοῦ 2005 μετά ἀπό τόν ὀρυμαγδόν σκανδάλων καί ἀποκαλύψεων καί ἀφοῦ εἶχε συγκεντρώσει "γιά τὰ γεράματά του" τό ποσόν τοῦ 1,5 δις δρχ., ἐπαύθη ἀπό τήν θέση του. Σήμερα εἶναι τρῶφμος τῶν φυλακῶν Κορυδαλλοῦ, κατηγορούμενος δι' ὑπεξαίρεσιν χρημάτων.

Πρεσβύτερος Παναγιώτης Σπανός (1921-2008)

Ὁ Παναγιώτης ἦταν τό δωδέκατο παιδί τοῦ Γεωργίου καί τῆς Μαρίας Σπανοῦ, ἀπό τό χωριό Ἐργηγόρος τῆς Χίου. Καί τὰ ἑνδεκα μεγαλύτερα ἀδελφία του εἶχαν ἀποθάνει σέ βρεφική ηλικία. Γι' αὐτό οἱ γονεῖς του ταῖσαν τό παιδί στήν Παναγία καί τοῦ ὠνομάσαν τό ὄνομά Της. Τά βασικά γράμματα τά ἔμαθε στό σχολεῖο τοῦ χωριοῦ του. Σέ ἡλικία 15 ἐτῶν ἔμεινε ὀρφανός ἀπό πατέρα. Τό 1948 ἔλαβε γιά σύζυγο τήν Μαρία Νιαμονίτη καί ἀπέκτησε ἑπτὰ τέκνα, ἐκ τῶν ὁποίων τά δύο ἀπεβίωσαν ὡς βρέφη.

Οἱ συνθήκες ζωῆς ἦταν πολύ δύσκολες καί γι' αὐτό ἀναγκάστηκε νά ξεριτευθεῖ στίς ΗΠΑ, ὥστε νά ζήσει τήν οἰκογένειά του. Συμπτωματικά γνώρισε ἐκεῖ, στήν ἐκκλησία τῆς Ἀγ. Μαρκέλλας, τόν Ἐπίσκοπο ΓΟΧ Ἀστορίας Πέτρο, ἐκ Χίου καί αὐτόν καταγόμενο, τόν ὁποῖο καί ἔκανε πνευματικό.

Τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας τοῦ 1974 ὁ Ἐπίσκοπος Πέτρος χειροτόνησε τόν Παναγιώτη πρεσβύτερο καί τόν διόρισε στόν Ἱ. Ναό Ἀγ. Ἰσιδώρου Λόγκ Ἀϊλαντ Νέας Υόρκης, τόν ὁποῖον ὁ ἴδιος ὁ π. Παναγιώτης μέ τά παιδιά του ἱδρυσαν. Τό 1979 ἐπέστρεψε στήν Χίο καί ἔγινε ἐφημέριος τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Κωνσταντίνου μέχρι τό 2004, ὅποτε ἀναγκάστηκε λόγῳ γήρατος νά ἐπιστρέψει κοντά στά παιδιά του στήν Ἀμερική, ὅπου στίς 4/ 17 Ἰουνίου 2008 ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία καί ἡ ταφή του ἔγιναν στήν Ἱ. Σκήτη Ἀγ. Πατέρων Χίου, κατά τήν ἐπιθυμίαν του.

Στίς ἐξοδίους ἀκολουθίες καί τῶν δύο ἐκδημησάντων πρεσβυτέρων προέστη ὁ Τοποτηρητής Χίου Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

*Τῶν ἀοιδίμων Πρεσβυτέρων
Ἐλευθερίου καί Παναγιώτου ἡ μνήμη εἴη αἰωνία.*

ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΣΟΥ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΟΝ

οί νομαρχιακοί σύμβουλοι Γ. Λιάκος τ. Δήμαρχος Άσπροπύργου, Ι. Καμενίδης, Ν. Κοσμίδης, Ε. Κατσανού, Δ. Κωνσταντινίδης, Α. Μιχάλαρος, Σ. Σάββας, οί Άντινομάρχες Α. Λιόσης καί Σ. Δήμου, οί Άντιδήμαρχοι Άνω Λιοσίων καί Άχαρνών, καθώς καί Δημοτικοί Σύμβουλοι, ό πρόεδρος του τοπικού ποντιακού Συλλόγου Γ. Γρηγοριάδης, ό τ. πρόεδρος Ξ. Σαβουλίδης, πρόεδροι καί γραμματεΐς ποντιακών σωματείων καί πολλοί άλλοι εκπρόσωποι τοπικών φορέων.

ΘΕΜΕΛΙΩΣΗ ΜΝΗΜΕΙΟΥ

Μέ εϋστοχη καί άξιέπαινη πρωτοβουλία του ποντιακού Συλλόγου Άνω Λιοσίων «Η ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑ» καί την όλόθυμη συμπαράσταση του Δήμου Άνω Λιοσίων μέσα στό πλαίσιο της πανηγύρεως του Ί. Ναού Αγ. Γεωργίου μέ κάθε έπισημότητα τό άπόγευμα της Δευτέρας 22-4/5-5 θεμελιώθηκε μνημείο τιμής για τά θύματα της Ποντιακής γενοκτονίας (1916-1923). Την θεμελίωση του ιστορικού αυτού μνημείου, πού έγινε άπό τόν Δήμαρχο Άνω Λιοσίων κ. Χρ. Παππού, εύλόγησε ό Σεβ. Μητροπολίτης Άττικής καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ενώ τό παρόν έδωσαν οί Βουλευτές Κ. Βρεττός, Α. Μπούρας, Ν. Καντερές, Ε. Χριστοφιλοπούλου, Β. Οικονόμου, Α. Σταύρου, ό Δήμαρχος Άχαρνών Π. Φωτιάδης,

ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

❖ Έν πληθούση έκκλησία την Τετάρτη 1/14 Μαΐου έόρτασε τά όνομαστήριά του στην Ί. Μονή Αγ. Νικολάου Παιανίας ό Σεβ. Μητροπολίτης Άττικής καί Διαυλείας κ. Άκάκιος. Ό Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Άθηνών κ. Χρυσόστομος, ως επίσης καί ό άγων τά όνομαστήριά του Σεβ. Άκάκιος, πού λόγω μιās μικρής άδιαθεσίας δέν ιεροούργησε, παρέστη σάν συμπροσευχόμενος στην Θ. Λειτουργία πού τελέσθηκε προεξάρχοντος του Σεβ. Μητροπολίτου Άττικής καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου στό μεγάλοπρεπο Καθολικό της ιστορικής Ί. Μονής. Ως συλλειτουργοί του προεξάρχοντος στην Θ. Λειτουργία παρέστησαν ό Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιώς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος, ό Θεοφ. Έπίσκοπος Μαραθώνος κ. Φώτιος καί ό ιερός κληρός, ενώ τό δυναμικό παρόν έδωσε για μία ακόμη φορά τό χριστεπώνυμο πλήρωμα της Έκκλησίας μας.

❖ Τὴν Κυριακὴ 23-6/6-7 μὲ τὴν ἀρμόζουσα λαμπρότητα ἡ Πειραιϊκὴ Ἐκκλησία ἐόρτασε τὰ ὀνομαστήρια τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου τῆς κ. Γερροντίου. Συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ κλήρου τὴν ἡμέρα αὕτὴ ὁ ἐορτάζων Σεβ. κ. Γερρόντιος προέστη τῆς πανηγυρικῆς Θ. Λειτουργίας, πού τελέσθηκε στὸν Καθεδρικό Ἱ. Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πειραιῶς. Μὲ ἐκδηλα αἰσθήματα ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ δυναμικὰ ἔδωσαν τό παρόν οἱ ἐκπρόσωποι τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν φορέων, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ εὐσεβὴς λαός, πού τιμᾷ τὸν ἀκαταπόνητο ἱεράρχη του.

❖ Ἡ ἡμέρα τῶν ὀνομαστηρίων τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀμερικῆς κ. Παύλου εἶναι μιὰ ἡμέρα ἰδιαίτερη γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ ὁμογένεια καὶ τὴν ἐν Ἀμερικῇ Γνήσια Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Ὁ ἐορτάζων ἱεράρχης, ἡ ὑγεία τοῦ ὁποίου ὀλοένα καὶ βελτιώνεται, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Θεουπόλεως κ. Χριστοδοῦλου καὶ τοῦ ἱεροῦ κλήρου τό Σάββατο 29-6/12-7 προέστη εἰς τὴν Θ. Λειτουργία, πού τελέσθηκε πρὸς τιμὴ τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου στὸν Καθεδρικό Ἱ. Ναὸ Ἀγ. Μαρκέλλης Ἀστορίας.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΠΟΝΤΙΩΝ

Μὲ κάθε ἐπισημότητα ὁ Δῆμος Ἀσπροπύργου σέ συνεργασία μὲ τὰ Ποντιακὰ σωματεῖα καὶ μὲ φορεῖς τῆς πόλεως ἐτίμησε τὴν Δευτέρα 6/19 Μαΐου τὴν ἐπέτειο τῆς Γενοκτονίας τῶν Ποντίων ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Τό πρωῒ τῆς ἡμέρας αὐτῆς, ἐτελέσθη στὸν Ἱ. Ναὸ Ἀγ. Τριάδος Ἀσπροπύργου Ἀρχιερατικὸ Μνημόσυνο γιὰ τὴν ἐπέτειο τῆς Ποντιακῆς γενοκτονίας καὶ τίς χιλιάδες τῶν θυμάτων τῆς. Τοῦ ἱεροῦ μνημοσύνου προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ.

Χρυσόστομος, ἐνῶ ἀκολουθῶς ἐτέλεσε καὶ τρισάγιο στό μνημεῖο Πεσόντων στὴν πλατεία Γκορυντσᾶς. Ἐν συνεχείᾳ πραγματοποιήθηκε κατάθεση στεφάνων ἀπὸ τίς τοπικὲς ἀρχές καὶ τὰ Ποντιακὰ σωματεῖα, ὡς ἐπίσης ἡ παρέλασις τῶν σχολείων, ἐνῶ ἄγημα Στρατοῦ καὶ στρατιωτικὴ Φιλαρμονικὴ ἀπέδωσαν τιμές. Στίς ἐπετειακές αὐτές τιμητικές ἐκδηλώσεις τό παρόν ἔδωσαν οἱ ἐκπρόσωποι Πολιτικῶν, Νομαρχιακῶν καὶ Δημοτικῶν Ἀρχῶν καὶ ἄλλων τοπικῶν φορέων.

ΗΜΕΡΙΔΑ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Φθιώτιδος, ὑπὸ τὸν Τοποτηρητὴν αὐτῆς Θεοφ. Ἐπίσκοπον Μαραθῶνος κ. Φώτιον καὶ τὴν Ἑλληνικὴ Θρησκευτικὴ Κοινότητα, τὸν πρῶτο Σύλλογο τῶν Ὁρθόδοξων, πού ιδρύθηκε τό 1926 γιὰ νά ὑπερασπισθῇ τὴν Ὁρθοδοξίαν ἀπὸ τὴν ἐπιβουλὴν τῆς ἡμερολογιακῆς καινοτομίας, διοργάνωσαν μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς συμπληρώσεως 1600 ἐτῶν ἀπὸ τὴν κοίμησιν τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου, ἀπὸ κοινοῦ καὶ σέ συνεργασία μὲ τὴν Ἑνορίαν τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λαμίας τό Σάββατο 11/24 Μαΐου 2008, στὴν πόλιν τῆς Λαμίας, ἡμερίδα πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀγίου.

Τό πρωῒ τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὸν Συλλεΐτουργον στὸν Ἱ. Ναὸ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, στὴν Ἀμπλιανή Λαμίας, συλλειτουργούντων τῶν Ἀρχιερέων Μαραθῶνος κ. Φωτίου καὶ Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερροντίου ὁ ὁποῖος καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο. Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι καὶ οἱ Σεβ. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος καὶ Θεοφ. Χρι-

στιανουπόλεως κ. Γρηγόριος, ενώ στη Θ. Λειτουργία προσήλθαν πιστοί από διάφορα μέρη της Ελλάδος. Έν συνεχεία παρετέθηκε γεύμα προς όλους τους παρευρισκομένους.

Τό μεσημέρι έγινε η έναρξη της Ημερίδας στην αίθουσα του Έργατικού Κέντρου Λαμίας, στην πλατεία Αθ. Διάκου. Κατά την έναρξιν ανεγνώσθη τὸ μήνυμα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χρυσόστομου Β'. Σύντομον χαιρετισμόν ἀπηύθηναν ἀκόμη καὶ οἱ πρόεδροι τῶν Συλλόγων: Ἑλληνικῆς Θρησκευτικῆς Κοινότητος Γ.Ο.Χ., κ. Κων. Καραμήτσος καὶ τοῦ Συλλόγου Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου Λαμίας κ. Κων. Ἀντωνόπουλος, καθὼς καὶ ἡ ἐκπρόσωπος τοῦ Νεανικοῦ Ὁρθοδόξου Συνδέσμου δὶς Εὐαγγελία Δημαρᾶ.

Ἡ Ἡμερίδα διεξήχθη ὑπὸ τὸν ὑποδειγματικὸν συντονισμό τοῦ κ. Ἐμμ. Παπαγεωργίου, δόκιμου Νομικοῦ. Οἱ κ.κ. εἰσηγητὲς παρουσίασαν στό εὐσεβὲς ἀκροατήριον μέ συντομία καὶ ἐμβρίθεια τὴν προσωπικότητα τοῦ μεγάλου Πατρὸς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τό πολὺπλευρὸ ἔργο του. Ἐν περιλήψει ἐπεσημάνθησαν τὰ ἑξῆς:

Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαρθῶνος κ. Φώτιος: Ἄνδρες περιφανεῖς καὶ ἑνδοξοὶ κατὰ τὴν ἐποχὴ τους, ἀργότερον λησμονήθηκαν καὶ μόνο οἱ ἱστο-

ρικοὶ στίς μελέτες τους τοὺς ἀνασύρουν πότε-πότε ἀπὸ τὴν ἀφάνεια, ἐνῶ ἡ δόξα τοῦ Ἀγ. Χρυσόστομου ὄχι μόνον μένει ἀμείωτη, ἀλλὰ προ-ϊόντος τοῦ χρόνου ἀνανεώνεται καὶ αὐξάνεται γιὰ νὰ ἐκπληρωθεῖ ὁ ἀψευδὴς λόγος τοῦ Κυρίου: «Τοὺς δοξάζοντάς με ἀντιδοξάσω». Τὰ ἡθικά καὶ ἐκκλησιολογικά διδάγματα τοῦ Ἁγίου μένουν πάντοτε ἐπίκαιρα καὶ ἀποτελοῦν τοὺς φωτεινοὺς ὁδοδείκτες γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν σχισμάτων καὶ τῶν αἱρέσεων τῆς σημερινῆς ἐποχῆς, ἐποχῆς συγχύσεως καὶ ἀποπροσανατολισμοῦ ἀπὸ τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ ζωῆς. Κρατοῦντες σταθερὰ τό παράδειγμα τοῦ Ἁγίου δέν κινδυνεύουμε νὰ πλανηθοῦμε ἀπὸ τὴν ὁδὸ τῆς ζωῆς, τὴν ὁδὸ τοῦ Χριστοῦ.

Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος: Ἰδιαίτερη ἐντύπωση προκάλεσε ἡ εἰσήγησις τοῦ Σεβ. Ἀττικῆς, ἀφοῦ ἀγγίξε τίς ψυχὲς τῶν γονέων καὶ ὑπέδειξε σ' αὐτοὺς πῶς νὰ θέτουν στέρεα τὰ θεμέλια τῆς χριστιανικῆς οἰκογενείας καὶ τῆς ὀρθῆς ἀγωγῆς τὸν παιδιῶν σύμφωνα μέ τὸν ἱερὸ Χρυσόστομο.

Ἐλλογιμ. κ. Ζήσης Τσιότρας, θεολόγος: Ἡ συμβολὴ τοῦ Ἁγίου ὡς ἐνὸς ἐκ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, στήν μετάβαση ἀπὸ τὸν εἰδωλολατρικὸ κόσμον, στή Νέα χριστιανικὴν κοινωνίαν καὶ ἡ ἀξιοποίηση τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς σοφίας καὶ γλώσσας στήν χριστιανικὴ Ἐκκλησία ἦταν καταλυτικὴ καὶ θεμελιώδης διὰ τὴν δημιουργία τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ. Ὅπως ὁ Χριστὸς προσέλαβε τὴν ἀνθρώπινη φύση γιὰ νὰ φανερώσῃ δι' αὐτῆς τὴν θεότητα, ἔτσι κι ὁ χριστιανισμὸς προσέλαβε τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσα καὶ σοφίαν γιὰ νὰ φανερώσῃ καὶ καταστήσῃ κατανοητὴ τὴν θεία Του διδασκαλίαν.

Αἰδεσιμολογ. Πρεσβ. π. Νικόλαος Δημαρᾶς, δρ Νομικῆς: Ἀπὸ πολὺ νωρὶς ὁ Ἁγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μαζί μέ τὸν Μέγα Βασίλειον, διέγνωσαν τὴν ὑπερφάνεια τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἐν τέλει ἀπέκλινε τῆς Ὁρθοδόξου ὁδοῦ καὶ ἀπέβη ἐχθρὸς τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας. Οἱ ἐλλειπεῖς θεολογικὲς βάσεις τοῦ Αὐγουστίνου ἀποτέλεσαν τὴ θεωρητικὴν βάση τοῦ Filioque καὶ κατ' ἐξέλιξιν τοῦ παπικοῦ Πρωτείου ἐξουσίας. Ὁ παπισμὸς ἀποτελεῖ τὴν τρίτην μεγάλη πτώση τῆς ἀνθρωπότητος μετὰ τῆς τοῦ Ἀδάμ καὶ τοῦ Ἰούδα. Χαρακτηρίζεται ἀπὸ ἕναν σύγχρονον εὐρωπαϊκὸ Νεοαρειανισμό πού ἐπιδιώκει

νά υποκαταστήση, νά ἀποσαρκώσῃ τό πρόσωπο τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Χριστόδουλος Καραϊσκος: Ἐπεσήμανεν ἐπιτυχῶν τὰ κοινὰ σημεῖα τῆς ἐν πολλοῖς παραλλήλου πορείας τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καί τοῦ σεπτοῦ Ποιμενάρχου μας Μακαριστοῦ πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου.

Ἐλλογιμ. κ. Βασίλειος Μαρινέας, Ἀρχιτέκτων - Μηχανικός: Διὰ τῆς εἰσηγήσεώς του ἀπέδειξε γιατί ὁ Ἀγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος εἶναι πάντοτε σύγχρονος καί ἐπίκαιρος.

Σεβ. Μητροπολίτης Ἀχαΐας κ. Καλλίνικος: Ἀνέπτυξε τὸ θέμα τῆς ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς ὡς κύριας μέριμνας τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου μέχρι τῆς ὁσιακῆς κοιμήσεώς του, ἀκόμη καί ἀπὸ τὸν τρόπον τῆς ἐξορίας του.

Ἐλλογ. κ. Πέτρος Κουτσοῦκος, τακτικός καθηγητὴς Πανεπιστημίου Πατρῶν: Μὲ ἰδιαίτερη λογοτεχνικὴ χάρη καί ἀποδεικτικὴ μέθοδο κατέδειξε τὸν Ἀγ. Ἰωάννη τὸν Χρυσόστομο ὡς ὑπόδειγμα ἀνεξικακίας, ὑπομονῆς καί θάρρους.

Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Χρυσόστομος Παπαδάκης, Ἀγιορείτης: Ἡ ἀνεξάντλητος ἠθικὴ ἀντοχή, ἡ ἀκεραιότης, ἡ γενναιοῦτης καί τό ἀσυμβίβαστον τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, πηγάζει ἀπὸ τὸν πνευματικὸ ἐξοπλισμὸ πού ἀπέκτησε ὁ Ἅγιος ὅταν ἔζησε στὴν ἀρχὴν τῆς σταδιοδρομίας του ὡς μοναχός, τηρῶντας μὲ ἀκρίβεια, ὑποταγὴ καί αὐταπάρνηση τὰ ἐντάλματα τῆς μοναχικῆς πολιτείας. Τὴν ἴδια πορεία πρέπει νά φυλάττει καί σήμερα ἡ Ἐκκλησία γιὰ νά λάμψῃ τό μεγαλεῖο της στὸν σύγχρονο κόσμο. Νά ἐπιλέγῃ τὰ στελέχη της ἀπὸ δοκιμασμένους στὴν μοναχικὴ ἄσκηση ἄνδρες.

Ἐλλογιμ. κ. Ἄγγελος Κρᾶς, θεολόγος: Ὁ Ἅγιος ἀνεδείχθη πρωτίστως δεινὸς ἐρμηνευτὴς τῶν Γραφῶν, ἀφοῦ συνεκέρασε ἁρμονικὰ τὴν ἀλληγορικὴ καί κυριολεκτικὴ ἐρμηνεία, ἀπο-

φεύγοντας τίς ἐκατέρωθεν ὑπερβολές. Ἦταν μιὰ εἰσήγησις ἐπιστημονικῶς θεμελιωμένη.

Ἐλλογιμ. κ. Παναγιώτης Ἡλιόπουλος, καθηγητὴς Φυσικῆς: Μὲ τὴν διακρίνουσα τὸν ὁμιλητὴ ἀμεσότητα καί γλαφυρότητα κατέδειξε στὸ ὀρθόδοξο πλήρωμα, πῶς ἀντιμετώπισε ὁ Ἀγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος τό σχῆμα καί τὴν αἵρεσις στὴν ἐποχὴ του, ὡς ἄριστο ὑπόδειγμα πρὸς μίμηση καί σήμερα.

Ὁ Καθηγούμενος Ἱ. Μονῆς Ἐσφιγμένου Ἀγίου Ὁρους, Ἀρχιμ. κ. Μεθόδιος δὲν ἐστάθη δυνατὸν νά προσέλθῃ καί νά ἐκφωνήσῃ εἰσήγησις λόγῳ τοῦ ἐμπεριστατοῦ τῆς Μονῆς, κατὰ τίς ἡμέρες ἐκεῖνες.

Ἡ ὅλη ἐκδήλωση διεξήχθη μὲ ἀπόλυτη τάξη, κοσμιότητα καί ἐπιτυχία. Παρόμοιες ἐκδηλώσεις καλλιεργοῦν τό ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος, συσφίγγουν τίς σχέσεις ἀγάπης μεταξὺ τῶν ἐνοριῶν μας, ἀναδεικνύουν ἐργάτες τοῦ Θεοῦ λόγου καί ἀποτελοῦν ἐλπίδα γιὰ τὴν ἀναζωογόνησις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καί τῆς θεολογίας.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΙ ΚΛΗΡΙΚΩΝ

Τρεῖς Διάκονοι προεβιβάσθησαν εἰς τὸν δεῦτερον βαθμὸν τῆς Ἱερωσύνης διὰ νά καλύψουν ἐφημεριακές ἀνάγκες τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Παῦλος τὴν 11/24-5-2008 προεβίβασεν εἰς Πρεσβύτερον τὸν Διάκονον John Somers εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Ἀγίας Μαρκέλλης Ν. Ὑόρκης. Ὁ νέος Πρεσβύτερος θὰ ὑπηρετεῖ εἰς τὸν Ἱ. Ναὸ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Μαξίμοβιτς εἰς τὴν πόλιν Palmer τῆς πολιτείας τῆς Μασαχουσέτης.

Τὴν 16/29-5-2008 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος κ. Μάξιμος ἐχειροτόνησεν εἰς Πρεσβύτερον τὸν Ἱεροδιάκονον Σωφρόνιον Στάγκον. Ἡ χειροτονία ἔλαβε χώρα εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγ. Γεωργίου Θέρμης Θεσσαλονίκης.

Τὴν Τρίτην 4/17-6-2008 εἰς τὸν Ἱ.Ν. Ἀγ. Τριάδος Ροδοπόλεως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ἐχειροτόνησε εἰς τὸν πρῶτον βαθμὸν τῆς Ἱερωσύνης τὸν ὁσιώτατον Μοναχὸν Κλαύδιο καὶ προεβίβασε τὸν Ἱεροδιάκονο Κλεώπαν εἰς τὸν δεύτερον βαθμὸν τῆς Ἱερωσύνης.

Τὴν Κυριακὴ τῶν Ἀγ. Πάντων 9/22-6-2008, εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Ἀγ. Μαρκέλλης Ν. Ὑόρκης, ὁ Διάκονος Ἀναστάσιος Hudson, προεβίβασθη ἐπίσης εἰς τὸν δεύτερον βαθμὸν τῆς Ἱερωσύνης ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Ἀμερικῆς κ. Παῦλο. Ὁ π. Ἀναστάσιος πρόκειται νὰ ἱεουργῇ εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγ. Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου τῆς πόλεως Raleigh τῆς πολιτείας τῆς Β. Καρολίνας.

ΘΥΡΑΝΟΙΞΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

Με τὴν πάνδημη συμμετοχὴ τῶν κατοίκων τοῦ συνοικισμοῦ ΝΕΟΣ ΠΟΝΤΟΣ Μαγούλας τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας 17/30 Ἰουνίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ἐτέλεσε μέ ἁγιασμό καὶ κατάλληλη γιὰ τὴν περίστασι ὁμιλία τὰ θυρανοίξια τοῦ νεόδμητου Ἱ. Ναοῦ Τιμίου Σταυροῦ Μαγούλας. Κατὰ τὴν ὁμιλία του ὁ Σεβ. εὐχαρίστησε τὸν Δήμαρχο Μαγούλας κ. Θ. Ρόκκο καὶ τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο τῆς πόλεως, γιὰ τὴν πρόθυμη καὶ ἀμέριστη συμπαράστασή τους στό ἔργο τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας. Ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειά καὶ τὰ συγχαρητήριά του στόν ὑπεύθυνον τοῦ Ἱ. Ναοῦ Αἰδ. π. Μιχαήλ Κωνσταντινίδη, καθὼς καὶ εἰς τὴν πρόεδρο κ. Α. Τσιρακίδου καὶ μέλη τοῦ τοπικοῦ Ποντιακοῦ Συλλόγου γιὰ τὴν πολύτιμη καὶ ἀποτελεσματικὴ συνεργασία τους γιὰ τὴν πρόοδο τῶν ἔργων τῆς νέας ἐνορίας. Ὁ νέος αὐτός Ἱ. Ναός, πού δεσπάζει ἐπιβλητικὰ εἰς τὴν εἴσοδο τοῦ συνοικισμοῦ ΝΕΟΣ ΠΟΝΤΟΣ, μαρτυρεῖ μέ τὴν μεγαλοπρέπειά του τὴν εὐσέβεια τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς, πού στέρεα τιμοῦν καὶ διατηροῦν τίς ἐκκλησιαστικὰς πατρῶες παραδόσεις.

ΙΕΡΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

❖ Τό Σάββατο τοῦ Ἀκαθίστου 30-3/12-4 ἐορτάσθηκε ἡ ἑτησία πανήγυρις τοῦ Ἱ. Παρεκκλησίου Ρόδου τῷ Ἀμάραντον Πειραιῶς τῆς ὁμωνύμου φιланθρωπικῆς ἀδελφότητος Κυριῶν καί Δεσποινίδων. Μέ κανονική ἄδεια τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερωντίου, τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος, συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Βρεσθῆνης κ. Θεοδοσίου καί τοῦ ἱεροῦ κλήρου.

❖ Τήν Τρίτη τῆς Διακαινησίμου ἡμέρα κατὰ τήν ὁποίαν ἐορτάζομεν τὰ θαυμάσια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερώντιος ἱερούργησε συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ ἱεροῦ κλήρου εἰς τό πανηγυρίζον Ἱ. Παρεκκλήσιο Παναγίας Πορταΐτισσας εἰς Σμᾶρι Καστελίου. Τῇ αὐτῇ ἡμέρα πανηγύρισαν ἐπίσης ἡ συνώνυμος Ἱ. Μονή εἰς Δυτικόν Πέλλας, τὰ Ἱ. Ἡσυχαστήρια εἰς Δόξα Θεσ/νίκης καί Σπάτα (Ἀρτέμιδος) Ἀττικῆς, καθὼς καί ὁ ὁμώνυμος Ἱ. Ναός Καλλιθέας Ἀθηνῶν.

❖ Τήν Παρασκευή τῆς Διακαινησίμου, ἡμέρα κατὰ τήν ὁποίαν ἐορτάζομεν τό ὑπερφύες θεομητορικό θαῦμα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, πανηγύρισαν ἱεροπρεπῶς αἱ Ἱ. Μοναί Ζωοδόχου Πηγῆς Πατρῶν καί Κοσμοσώτηρος Κρυονερίου Ἀττικῆς, ὡς ἐπίσης καί ὁ Ἱ. Ναός Ζωοδόχου Πηγῆς Πενταπλατάνου Γιαννιτσῶν.

Εἰς τήν πανήγυριν τῆς Ἱ. Μονῆς Πατρῶν προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος, ἐνῶ εἰς τήν ἐορτάζουσα Ἱ. Μονή Κρυονερίου συνευχομένων ἐν τῷ ἱε-

ρῷ βήματι τῶν Θεοφ. Ἐπισκόπων Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου καί Μαραθῶνος κ. Φωτίου,

ἱερούργησε ὁ οἰκείος Μητροπολίτης Σεβ. Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

❖ Τό Σάββατο τῆς Διακαινησίμου 20-4/3-5 στήν Ἱ. Μονή Ἀγ. Μαρίνης Κερατέας λιτανεύθηκε μετὰ τό πέρας τῆς ἀναστάσιμης θ. Λειτουργίας ἡ θαυματουργός εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Γοργοῦπηκόου, πού ὡς ἱερό θησαύρισμα φυλάσσεται στήν Ἱ. Μονή. Τῆς ἐορτίου αὐτῆς συνάξεως προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, συμπαραστατούμενος ὑπό τῶν: Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερωντίου, Θεοφ. Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου καί τοῦ ἱεροῦ κλήρου, ἐνῶ ἐντυπωσιακή ὑπῆρξε ἡ δυναμική παρουσία τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος.

❖ Τήν Κυριακή τοῦ Ἀντίπασχα πανηγύρισε ὁ δυσπρόστατος Ἱ. Ναός Ἀγ. Τριάδος καί Ἀποστόλου Θωμᾶ Κολινδρού.

❖ Μέ τήν ἀρμόζουσα λαμπρότητα καί ὑποδειγματική εὐταξία ἐορτάσθηκε καί ἐφέτος ἡ μνήμη τοῦ λαοφιλοῦς Ἀγ. Γεωργίου στούς ὁμωνύμους Ἱ. Ναούς Θεσ/νίκης, Κατερίνης, Πειραιῶς, Κερατσινίου, Ἄνω Λιοσίων, Θέρμης, Θρακομακεδόνων, Ἀγ. Πνεύματος Σερρών καί Πύργου Σάμου. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερώντιος τήν παραμονή τῆς ἐορτῆς προέστη τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ ὡς καί τῆς λιτανεύσεως τῆς ἱερᾶς εἰκόνης εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἀγ. Γεωργίου Ταμπουρίων Πειραιῶς. Ὁ ὡς ἄνω ἱεράρχης τήν κυριώνυμο ἡμέρα τῆς ἐορτῆς ἱερούργησε εἰς τόν ἐορτάζοντα Ἱ. Ναόν Ἀγ. Γεωργίου Κερατσινίου, ἐνῶ τό ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας καί στό πλαίσιο τῆς πανηγύρεως τοῦ ἄνω ναοῦ χοροστάτησε εἰς τόν μεθεόρτιο Ἑσπερινό καί ἀκολούθως ἡγήθηκε τῆς ἱερᾶς λιτανείας τῆς εἰκόνης τοῦ Ἀγίου. Εἰς τήν Ἱερά λι-

τανεία έλαβε μέρος καί ο Θεοφ. Έπίσκοπος Μα-
ραθώνος κ. Φώτιος, ενώ άξιοσημείωτη ύπῆρξε ή
παρουσία τών πολιτειακών, νομαρχιακών καί
δημοτικών άρχών. Ο Σεβ. Μητροπολίτης Άττικής
καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος προέστη τών
ιερών ακολουθιών του έορτάζοντος Ί. Ναού Αγ.
Γεωργίου Άνω Λιοσίων. Προεξάρχοντας του
Θεοφ. Έπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρη-
γορίου, έορτάσθη ή έτήσια πανήγυρις του Ί.
Ναού Αγ. Γεωργίου Αγ. Πνεύματος Σερρών.

❖ Σέ συνιερουργία μετά του Σεβ. Μητρο-
πολίτου Πειραιώς καί Σαλαμίνος κ. Γερωντίου
καί του Θεοφ. Έπισκόπου Μαραθώνος κ. Φω-
τίου, ο Σεβ. Μητροπολίτης Άττικής καί Βοιωτίας
κ. Χρυσόστομος προέστη την Πέμπτη 25-4/8-5
της έτήσιας πανηγύρεως της Ί. Μονής Αγ.
Μάρκου Κορωπίου.

❖ Μέσα στό πλαίσιο της άναστάσιμης παν-
δαισίας καί σύμφωνα μέ τό παλαιό καί εύλο-
γημένο έθιμο κάθε χρόνο την Κυριακή τών Μυ-
ροφόρων ή θαυματουργός εικόνα του Άρχι-
στρατήγου Μιχαήλ, πού είναι άποθησαυρισμένη
στήν Ί. Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχών εις τά
Νένητα Χίου, λιτανεύεται χάριν εύλογίας τών
πιστών κατοίκων της περιοχής. Η ιερή εικόνα,
πού λιτανεύεται μετά τό πέρας της άναστάσιμης
θ. Λειτουργίας από την παλαιότατη Ί. Μονή έως
τό χωριό Νένητα συνοδεύεται από μεγάλο
πλήθος πιστών, πού ακολουθεϊ πεζοπορώντας
έπί δίωρο καί παρακολουθεϊ μέ ιερή εύλάβεια
τίς σχετικές δεήσεις ώς καί την ανάγνωση τών
άναστασίμων ευαγγελικών περικοπών. Οί κάτοι-
κοι τών Νενήτων, για τούς όποιους ή ήμέρα αυτή
είναι σημείο άναφοράς, υποδέχονται στό χωριό
τους την έφέστια εικόνα του Άρχαγγέλου Μι-
χαήλ μέ κωδωνοκρουσίες καί θυμιάματα. Του
ιδιόμορφου αυτού έορτασμού την Κυριακή τών

Μυροφόρων 28-4/11-5 προέστη ο Τοποτηρητής
της νήσου Σεβ. Μητροπολίτης Άττικής καί Βοι-
ωτίας κ. Χρυσόστομος.

❖ Κατά παράκλησιν του Μακαριωτάτου
Άρχιεπισκόπου Άθηνών κ. Χρυσοστόμου, ο Σεβ.
Μητροπολίτης Πειραιώς καί Σαλαμίνος κ. Γε-
ρόντιος προέστη της πανηγύρεως του έορτάζον-
τος Καθεδρικού Ί. Ναού Αγ. Άθανασίου Ν. Φι-
λαδελφείας. Την κυριώνυμον ήμέρα της έορτής
Πέμπτη 2/15 Μαΐου, ώς συλλειτουργοί του ώς
άνω Σεβ. Μητροπολίτου, παρέστησαν καί οί
Θεοφ. Έπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Γρη-
γόριος καί Μαραθώνος κ. Φώτιος.

❖ Ο άειθαλής Σεβ. Μητροπολίτης Ευρίπου
καί Ευβοίας κ. Ίουστίνος προέστη την Παρα-
σκευή 3/16 Μαΐου της έτήσιας πανηγύρεως του
ιστορικού Ί. Ναού Αγ. Τιμοθέου καί Μαύρας
Καρύστου.

❖ Χοροστατούντος του Θεοφ. Έπισκόπου
Μαραθώνος κ. Φωτίου έτελέσθη την Τετάρτη της
Μεσοπεντηκοστής 8/21 Μαΐου ή πανήγυρις της
Ί. Μονής Αγ. Ιωάννου του Θεολόγου Άνάβρας.

❖ Την Τρίτη 14/27 Μαΐου, ήμέρα τιμής καί
μνήμης του Αγ. μάρτυρος Ίσιδώρου του έν Χίω,
έώρτασε μεγαλοπρεπώς ο Ί. Ναός Αγ. Ίσιδώρου
στό Λόγκ Άϊλαντ τών Η.Π.Α. Της Ίερās πα-
νηγύρεως, συμπαραστατούμενος υπό του Θεοφ.
Έπισκόπου Θεουπόλεως κ. Χριστοδούλου καί
του ιεροϋ κλήρου, προέστη ο Σεβ. Μητροπολίτης
Άμερικής κ. Παύλος.

❖ Μέ ιερή άγρυπνία, πού τελέσθηκε σύμφω-
να μέ τό τυπικό του Όσ. Παχωμίου του Χίου, τό
βράδυ της Κυριακής του Τυφλου 19-5/1-6 προς
τιμήν τών Όσίων Πατέρων Νικήτα, Ιωάννου καί
Ίωσήφ πανηγύρισε μέ μοναστηριακή τάξη ή ιερά
Σκήτη Αγ. Πατέρων Προβατείου όρους Χίου. Της
Ίερās Πανηγύρεως προέστη ο πανοσ. Καθη-
γούμενος Αρχιμ. Αμβρόσιος Ψωμιάς.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Υ. Ναός Αγ. Γεωργίου Άνω Λιοσίων 22-4-2008

Υ. Ναός Αγ. Γεωργίου Κεραινίου 23-4-2008

Υ. Ναός Αγ. Αθανασίου Ν. Φιλαδέλφειας 2-5-2008

Υ. Ναός Αγ. Τιμοθέου και Μαύρας Καρύστου 3-5-2008

Υ. Ναός Αγ. Ιωάννου του Χριστοφίτου Bethpage, Long Island Νέας Υόρκης 3-5-2008